

ПРАВИЛА ОХОРОНИ ПРАЦІ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Ці Правила поширюються на всіх суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та організаційно-правової форми, які здійснюють діяльність у сільському господарстві.

2. Ці Правила встановлюють вимоги до охорони праці під час одержування продукції рослинництва і тваринництва, вирощування сільськогосподарських культур на відкритому ґрунті, в оранжереях і теплицях.

3. Ці Правила є обов'язковими для роботодавців і працівників, які виконують роботи з вирощування, збирання, оброблення продукції рослинництва і тваринництва.

II. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

1. Роботодавець повинен забезпечити безпечні і нешкідливі умови праці відповідно до Загальних вимог стосовно забезпечення роботодавцями охорони праці працівників, затверджених наказом Міністерства надзвичайних ситуацій України від 25 січня 2012 року № 67, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14 лютого 2012 року за № 226/20539 (НПАОП 0.00-7.11-12).

2. Роботодавець зобов'язаний створити службу охорони праці відповідно до Типового положення про службу охорони праці, затвердженого наказом Державного комітету України з нагляду за охороною праці України

від 15 листопада 2004 року № 255, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 грудня 2004 року за № 1526/10125 (НПАОП 0.00-4.35-04).

3. Роботодавець зобов'язаний за власні кошти організувати проведення медичних оглядів працівників під час прийняття на роботу (попередній медичний огляд) та протягом трудової діяльності (періодичні медичні огляди) відповідно до вимог Порядку проведення медичних оглядів працівників певних категорій, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 21 травня 2007 року № 246, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 липня 2007 року за № 846/14113.

4. Працівники повинні проходити навчання і перевірку знань з питань охорони праці відповідно до вимог Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого наказом Державного комітету України з нагляду за охороною праці від 26 січня 2005 року № 15, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 лютого 2005 року за № 231/10511 (НПАОП 0.00-4.12-05).

5. Не допускається залучення жінок до робіт, визначених у Переліку важких робіт та робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок, затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 грудня 1993 року № 256, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 березня 1994 року за № 51/260.

Підіймання та переміщення важких речей жінками необхідно здійснювати з дотриманням вимог Граничних норм підіймання і переміщення важких речей жінками, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 10 грудня 1993 року № 241, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 грудня 1993 року за № 194.

6. Забороняється залучення неповнолітніх до робіт, визначених у Переліку важких робіт і робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці неповнолітніх, затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 31 березня 1994 року № 46, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 липня 1994 року за № 176/385.

Підіймання та переміщення важких речей неповнолітніми необхідно здійснювати з дотриманням вимог Граничних норм підіймання і переміщення важких речей неповнолітніми, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22 березня 1996 року № 59, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16 квітня 1996 року за № 183/1208.

7. Роботодавець повинен забезпечити стан пожежної безпеки відповідно до Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30 грудня 2014 року № 1417, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 березня 2015 року за № 252/26697 (далі – НАПБ А.01.001-2014).

8. Роботодавець повинен одержати дозвіл на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки відповідно до Порядку видачі дозволів на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року № 1107.

9. Роботодавець зобов'язаний опрацювати і затвердити нормативні акти про охорону праці, що діють на підприємстві, відповідно до Порядку опрацювання і затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві, затвердженого наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 21 грудня 1993 року № 132,

zareestrovanoġo v Ministerstvi yusticii Ukraїni 07 lyotogo 1994 roku za № 20/229 (NPAOP 0.00-6.03-93).

10. Robotodaveць zobov'язаний organizuvaty provedennya atestacii robocix mis'cy za umovami pracї vidpovidno do Porjadku provedennya atestacii robocix mis'cy za umovami pracї, zatverdženoġo postanovoju Kabinetu Ministriv Ukraїni vid 01 serpnja 1992 roku № 442.

11. Robotodaveць povinen organizuvaty rozsliduvannja ta vesti oblik neščasnix vipadkiv, profesijnix zachvorjuvan' i аварій vidpovidno do Porjadku provedennja rozsliduvannja ta vedennja obliku neščasnix vipadkiv, profesijnix zachvorjuvan' i аварій na virobnictvі, zatverdženoġo postanovoju Kabinetu Ministriv Ukraїni vid 30 listopaġa 2011 roku № 1232.

12. Robotodaveць povinen zabezpečiti provedennja ġigieničnoї reglamentacii ta deržavnoї reestracii nebezpečnix faktoriv vidpovidno do vimoġ Polozhennja pro ġigieničnu reglamentaciu ta deržavnu reestraciu nebezpečnix faktoriv, zatverdženoġo postanovoju Kabinetu Ministriv Ukraїni vid 13 červnja 1995 roku № 420.

13. Robotodaveць povinen zabezpečiti provedennja deržavnoї sanitarно-ġigieničnoї ekspertizi tehnologij, produkcii ta sirovini vidpovidno do vimoġ Porjadku provedennja deržavnoї sanitarно-epidemiologičnoї ekspertizi, zatverdženoġo nakazom Ministerstva oħoroni zdorov'ja Ukraїni vid 09 žovtnja 2000 roku № 247, zareestrovanoġo v Ministerstvi yusticii Ukraїni 10 sicnja 2001 roku za № 4/5195.

14. Robotodaveць povinen zabezpečiti vstanovlennja znakiv безпеки dla poznačennja nebezpečnix zon vidpovidno do:

ДСТУ ISO 6309:2007 „Протипожежний захист. Знаки безпеки. Форма та колір”;

Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 року № 1262.

15. Виконання робіт, пов'язаних з транспортуванням тварин, необхідно здійснювати з дотриманням вимог Правил транспортування тварин, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 року № 1402.

16. Експлуатацію та утримання електричних установок та електричних мереж необхідно здійснювати відповідно до:

Правил безпечної експлуатації електроустановок, затверджених наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 06 жовтня 1997 року № 257, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 січня 1998 року за № 11/2451 (далі – НПАОП 40.1-1.01-97);

Правил безпечної експлуатації електроустановок споживачів, затверджених наказом Комітету по нагляду за охороною праці Міністерства праці та соціальної політики України від 09 січня 1998 року № 4, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 лютого 1998 року за № 93/2533 (далі – НПАОП 40.1-1.21-98), а також відповідно до вимог чинного законодавства України.

17. Виконання робіт на висоті необхідно здійснювати відповідно до вимог Правил охорони праці під час виконання робіт на висоті, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 27 березня 2007 року № 62, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 червня 2007 року за № 573/13840 (НПАОП 0.00-1.15-07).

18. Усі роботи, пов'язані з використанням вантажопідйомних і транспортних машин, механізмів й устаткування, необхідно здійснювати відповідно до вимог чинного законодавства України.

ІІІ. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ДО ВИРОБНИЧОГО ОБЛАДНАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОЧИХ МІСЦЬ

1. Розміщення виробничого обладнання та організація робочих місць повинні відповідати:

ДСТУ 7234:2011 „Дизайн і ергономіка. Обладнання виробниче. Загальні вимоги дизайну та ергономіки”;

ДСТУ ГОСТ 12.2.061:2009 „ССБТ. Обладнання виробниче. Загальні вимоги безпеки до робочих місць”.

2. Рівні небезпечних і шкідливих виробничих чинників у виробничих приміщеннях та на робочих місцях не повинні перевищувати норм, встановлених:

Державними санітарними нормами і правилами при роботі з джерелами електромагнітних полів, затвердженими наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18 грудня 2002 року № 476, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 березня 2003 року за № 203/7524.

Санітарними нормами виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку, затвердженими постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01 грудня 1999 року № 37 (далі – ДСН 3.3.6.037-99);

Державними санітарними нормами виробничої загальної та локальної вібрації, затвердженими постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01 грудня 1999 року № 39 (далі – ДСН 3.3.6.039-99);

Санітарними нормами мікроклімату виробничих приміщень, затвердженими постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01 грудня 1999 року № 42 (далі – ДСН 3.3.6.042-99)

3. Обладнання, при експлуатації якого можливе виділення шкідливих речовин у повітря робочої зони, повинно бути обладнане укриттям з місцевим відсмоктуванням.

Пуск місцевого відсмоктування повинен бути заблокований з пуском технологічного обладнання.

4. Струмopідвідні проводи до електрифікованих машин і установок у виробничих приміщеннях повинні бути ізольовані і захищені від механічного пошкодження.

5. Трубопроводи, запірна арматура, насоси і вмістища, розміщені у теплицях, які використовують під час застосування гербіцидів і агрохімікатів, мають бути герметично закритими.

6. Труби системи поливання мають бути пересувними. Розміщення зрошувачів у системі поливання має бути таким, щоб не спричиняти травмування працівників та не ускладнювати роботу транспортних засобів і механізмів.

7. Гальма засобів малої механізації (підвісних транспортних ліній, стрічкових транспортерів, електричних талів, візків, що переміщуються надґрунтовими реєстрами тощо), які застосовують під час збирання урожаю і транспортування його у складські приміщення, мають бути справними.

8. Температура робочих поверхонь обладнання повинна відповідати ДСТУ EN 563-2001 „Безпечність машин. Температури поверхонь, доступних для дотику. Ергономічні дані для встановлення граничних значень температури гарячих поверхонь”.

IV. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ

1. Експлуатація сільськогосподарських машин (сільськогосподарських тракторів, їх причепів і змінних причіпних машин, систем складових частин та окремих технічних вузлів) повинна здійснюватися відповідно до чинного законодавства України.

2. Не дозволяється:

експлуатація несправних машини та обладнання;

експлуатація сільськогосподарських тракторів без електростартерного запуску двигуна та з відсутньою або з несправною системою блокування запуску двигуна при включеній передачі.

V. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ОДЕРЖАННЯ ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

1. Вимоги щодо безпеки під час використання пестицидів та мінеральних добрив

1. Транспортування, зберігання та застосування пестицидів необхідно здійснювати з дотриманням вимог Закону України „Про пестициди і агрохімікати”, Державних санітарних правил „Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві”, затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 03 серпня 1998 року № 1 (далі – ДСП 8.8.1.2.001-98).

2. Доставку пилоподібних мінеральних добрив на поле з подальшим їх внесенням у ґрунт необхідно здійснювати на спеціальному транспортному засобі, обладнаному устаткуванням для вивантаження. Кузов транспортного засобу має бути без щілин і накритий брезентом.

Перевозити аміачну селітру з іншими мінеральними добривами на одному транспортному засобі не дозволяється.

3. Не дозволяється у темний час доби виконання робіт, пов'язаних з транспортуванням аміаковмісних мінеральних добрив, приготуванням розчинів, змішуванням їх та внесенням у ґрунт.

4. Не дозволяється транспортувати разом різні види пестицидів, хімічна взаємодія яких, у разі порушення упаковки, може спричинити їх займання.

5. Не дозволяється перевозити пестициди та протруєне насіння разом з біологічними засобами захисту рослин, харчовими і кормовими продуктами та іншими вантажами.

6. Не дозволяється використовувати для зберігання продуктів, фуражу, води тощо тару від мінеральних добрив, навіть після її знешкодження.

7. Виконання авіаційно-хімічних робіт із застосування пестицидів і агрохімікатів необхідно здійснювати відповідно до вимог Правил безпеки праці під час виконання авіаційно-хімічних робіт, затверджених наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 06 червня 2008 року № 129, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 липня 2008 року за № 697/15388.

8. У машинах, які застосовуються для роботи з пестицидами, усі з'єднання магістралей переміщення пестицидів (фланці, затички, штуцери, ніпелі, люки тощо) повинні мати ущільнювальні прокладки. Не дозволяється використовувати машини з недостатнім ущільненням з'єднань.

2. Вимоги щодо безпеки під час обробітку ґрунту, сівби, садіння і догляду за посівами

1. Роботи, пов'язані з підготовкою мінеральних добрив до внесення у ґрунт, необхідно здійснювати за допомогою механізмів, оснащених пристроями для зниження пилоутворення.

2. Не дозволяється готувати розчини пестицидів безпосередньо в полі без засобів механізації.

3. Працівникам не дозволяється перебувати у зоні можливого руху маркерів або навісних машин під час розвертання машинно-тракторних агрегатів.

4. Під час руху агрегату не допускається одночасне обслуговування одним працівником двох або більше сівалок.

5. Завантаження сівалок і садильних машин насінням, садильним матеріалом та добривами має бути механізованим.

Ручне завантаження допускається лише за умови зупинення посівного або садильного агрегату та вимкнення двигуна трактора.

6. Замінювати, очищати і регулювати робочі органи навісних машин і знарядь, які перебувають у піднятому стані, дозволено після вжиття заходів, що запобігають їх самовільному опусканню.

7. Працівникам заборонено підніматися або спускатись з машин під час їх руху.

8. Не дозволяється сівачам працювати на навісних сівалках.

3. Вимоги щодо безпеки під час збирання зернових, зернобобових та круп'яних культур

1. Під час роботи в полі та переміщення по дорогах на зернозбиральному комбайні дозволено перебувати лише комбайнеру.

2. Запасні ножі збиральних машин необхідно зберігати у дерев'яних чохлах на польовому стані.

3. Не дозволяється перебування працівників у кузові автомашини або тракторного причепа під час заповнення їх технологічним продуктом, а також під час транспортування продукту до місця складування.

4. Комбайни мають бути забезпечені дерев'яними лопатами для прошовування злежаного зерна у бункерах до вивантажувального шнека.

5. Збиральні машини мають бути забезпечені міцними дерев'яними підкладками для встановлення домкрата.

6. Під час переїжджання вивантажувальні шнеки та інші робочі органи збиральних машин мають бути переведені в транспортне положення. Дистанція між збиральними машинами повинна бути не менше ніж 50 м.

7. Перед початком зернозбиральних робіт необхідно:
на відведених ділянках влаштувати обладнані польові стани й місця для відпочинку працівників;
перевірити висоту провисання проводів повітряних ліній електропередач.

4. Вимоги щодо безпеки під час післязбирального дороблення та зберігання зернових, зернобобових та круп'яних культур

1. Післязбиральне оброблення зерна у приміщеннях зерносховищ дозволено виконувати лише за умови наявності окремих спеціальних відділень

для протруєння, очищення, сушіння та зберігання зерна, оснащених системою аспірації.

2. Не дозволяється використовувати для протруювання насіння обладнання, агрегати, комплекси і токи, які призначено для післязбирального доробляння та зберігання продовольчого і фуражного зерна.

3. Не дозволяється експлуатувати машини і обладнання без захисних огорож.

4. Не дозволяється у місцях проведення робіт з консервування зерна та зберігання хімічних консервантів вживати їжу, палити та користуватися відкритим вогнем.

5. Вимоги щодо безпеки під час збирання та заготівлі соломи, сіна, сінажу і силосу

1. Зернозбиральні комбайни і транспортні засоби мають бути обладнані автоматичною зчіпкою, яка дозволяє від'єднувати наповнений причіп і приєднувати порожній під час руху агрегату без участі допоміжного працівника.

2. Погодження дій трактористів при розчепленні волокуші з трактором і початку руху машин після розчеплення необхідно здійснювати за умови наявності допоміжного працівника (сигнальника). Працівник повинен знаходитись попереду агрегату в зоні видимості обох трактористів. Трактористи повинні починати рух тільки після сигналу допоміжного працівника (свистком, прапорцем тощо).

3. Працівникам не дозволяється перебувати на копицях, які переміщують.

4. На період скиртування працівники мають бути забезпечені справними вилами, страхувальним знаряддям, засобами сигналізації (свистками, прапорцями).

5. Скиртування дозволяється проводити у світлий час доби, за швидкості вітру не більше ніж 6 м/с. Не дозволяється виконувати скиртувальні роботи під час грози.

6. Під час скиртування необхідно дотримуватися таких вимог:

кількість скиртоправів, що одночасно перебувають на скирті, не повинна перевищувати шістьох з розміщенням їх не ближче ніж за 1,5 м від краю скирти;

після досягнення скиртою висоти 2 м навколо неї необхідно вистелити шар соломи шириною 2 м і висотою 1 м (для пом'якшення удару внаслідок падіння працівника зі скирти);

не допускається використання скиртоукладача для піднімання на скирту і спускання з неї;

для завершення формування скирти на ній мають залишитися не більше двох скиртоправів;

скиртоправи не повинні перебувати ближче ніж 3 м від грабельної решітки під час подавання соломи (сіна) скиртоукладачем на скирту;

для піднімання та опускання працівників зі скирти потрібно застосовувати приставні або мотузяні драбини, які у верхній частині необхідно закріплювати страхувальними мотузками, з'єднаними з металевим стрижнем, уведеним горизонтально в нижню частину скирти зі зворотного боку на глибину не менше ніж 1 м.

7. Вкладати тюки у скирту, склади для сіна або кузов транспортногo засобу необхідно у перев'язку. Тюки необхідно подавати узгоджено, укладачам не дозволяється наближатися до краю скирти (кузова) ближче ніж на 1,5 м.

8. Вкладати рулони необхідно механізованим способом вертикально у шаховому порядку.

9. Під час укладання рулонів і тюків не можна допускати нахилу штабеля. Нахилений штабель необхідно закріпити упорами або відтяжками до остаточного розбирання штабеля.

10. Працівникам не дозволяється перебувати під піднятими рулонами і тюками та у радіусі дії стріли навантажувальної машини під час укладання рулонів і тюків за допомогою кранів або навантажувачів.

11. Розрізання скірт скирторізом дозволяється виконувати за умови наявності допоміжного працівника (сигнальника), який повинен перебувати за межами зони можливого падіння пиляльного ланцюга у разі його пошкодження чи відмови.

12. Не дозволяється перебування працівників поблизу потоку подрібненої маси та робочих органів машин для навантажування соломи і сіна зі скірт з одночасним подрібненням і пневматичним завантаженням у транспортні засоби.

13. Не дозволяється виконання робіт під навислими козирками, які утворились при розбиранні скірт.

14. Під час роботи прес-підбирача не дозволяється:
перебувати на прес-підбирачі;
заглядати до пресувальної камери;
вправляти руками в'язальний шпагат у в'язальному апараті;
перебувати у зоні обертання маховика;

проштовхувати руками масу до приймальної камери.

15. Під час роботи тюкоукладача працівникам не дозволяється перебувати ближче ніж 1 м від робочих ланцюгів підбирача і поперечного транспортера та проштовхувати тюки у підбирач під час його руху.

16. Докладати тюки, що обвалилися, вручну дозволено тільки після зупинення агрегату.

17. Перед вивантаженням штабеля необхідно впевнитися, що у небезпечній зоні не перебувають працівники. Під час розвантаження поправляти штабель вручну не допускається.

18. Агрегати для виготовлення вітамінного трав'яного борошна та для висушування трави, соломи, зелених гілок дерев, виноградної вичавки та інших відходів мають бути обладнані справними приладами контролю температурного режиму та автоматичними приладами безпеки, які вимикають подавання палива у разі обривання полум'я форсунки.

19. Роботи, пов'язані зі закладанням силосу, дозволяється проводити тільки у світлий час доби.

У траншеях заглибленого типу дозволено трамбувати силосну (сінажну) масу в темний час доби одним трактором у разі відсутності у траншеї допоміжних працівників та наявності стаціонарного освітлення всієї поверхні робочої зони.

20. Для трамбування маси необхідно застосовувати тільки гусеничні трактори загального призначення. Під час трамбування двері кабіни необхідно закріпити у відкритому положенні.

21. Дозволяється використовувати трактори тільки з передньонавішеним розрівнювальним пристроєм.

22. На кургані, бурті або у траншеї дозволено виконувати роботи тільки одним трактором. У траншейних сховищах шириною 12 м і більше допускається одночасна робота не більше двох гусеничних тракторів загального призначення.

23. Роботи із внесення хімічних консервантів повинні проводити не менше двох працівників.

24. Під час закладання у башту силосу або сінажу заборонено перебування працівників у баштах під час перерв у подаванні маси більше ніж на 2 години.

Поновлення робіт після перерв дозволяється тільки після провітрювання башти протягом 2 годин.

6. Вимоги щодо безпеки під час збирання та післязбирального доробляння льону

1. Під час складання агрегату (трактор-льонокомбайн-причіпний візок) причіплювач повинен перебувати з лівого боку агрегату і подавати сигнали трактористу. Зчіплювання агрегату необхідно проводити після зупинення трактора.

2. Страхувальні пристрої повинні бути у положенні, що унеможливорює роз'єднання агрегату.

3. Карданний вал комбайна або льонобралки необхідно приєднувати до вала відбирання потужності трактора після зчеплення машин та за умови вимкненого двигуна.

4. Працівникам заборонено перебувати у кузові причепа під час його руху. Розрівнювати ворох у причепі дозволено тільки під час зупинення агрегату.

5. Не дозволяється одягати та знімати бральні паси, а також заправляти в'язальний апарат комбайна і підбирача шпагатом за умови ввімкненого двигуна.

6. Під час обкатування в'язального апарата вмикати його дозволено тільки за допомогою шнура, який прив'язаний до педалі, перебуваючи за межами зони роботи скидальних важелів.

7. Транспортні засоби, які використовують на сушильному пункті, мають бути обладнані іскрогасниками.

8. Усі машини для первинного оброблення льону мають бути обладнані вентиляційними пристроями і пневмотранспортерами.

9. Льономолотильні і тіпальні машини мають бути обладнані столами для подавання сировини й обмежувачами положення рук.

10. Не дозволяється відкривати кожухи тіпальних машин до остаточного їх зупинення.

11. Усувати забивання голчастих валиків трясил та знімати намотки з вальців машин і шийок бильних барабанів тіпальних машин дозволяється тільки за допомогою гаків-різаків.

7. Вимоги щодо безпеки під час вирощування та збирання цукрових буряків

1. Не дозволяється перебування працівників на сівалках під час переїжджання і розвертання, а також на транспортних засобах під час завантажування і транспортування гички або коренеплодів цукрових буряків.

2. Не дозволяється:

підштовхувати транспортні засоби та бурякозбиральні машини, що забуксували на полі чи дорозі;

сидіти (стояти) на рамі або інших частинах бурякозбиральних машин під час їх роботи;

замінювати ножі та диски зрізувальних і обрізувальних механізмів, встановлювати зазори між дисками копачів та зазори у конічних підшипниках копачів без застосування відповідних засобів індивідуального захисту (далі – ЗІЗ).

3. Дистанція між збиральним агрегатом (комбайна) та транспортним засобом під час їх руху має становити не менше 1,5 - 2 м.

4. Не дозволяється розрівнювати коренеплоди цукрових буряків вручну у кузові транспортного засобу під час його руху.

5. Працівникам не дозволяється перебувати попереду і позаду гичкозбиральної машини, а також у площині обертання ротора під час її руху.

6. Коренеплоди, які залишились у транспортному засобі після його розвантаження, необхідно прибирати за допомогою скребка або лопати з подовженим держакон, не піднімаючись у кузов.

8. Вимоги щодо безпеки під час вирощування, збирання та післязбирального доробляння картоплі

1. Не дозволяється перевозити навісну саджалку із завантаженими бункерами.

2. Під час переміщення садильного агрегату не дозволяється піднімати та опускати маркери вручну.

3. Не дозволяється перебування працівників у радіусі дії стріли завантажувача.

4. Під час переїжджання передні колеса причіпних картоплезбиральних комбайнів і вивантажувальні транспортери повинні бути установлені у транспортне положення.

5. Під час групового переїжджання агрегатів дистанція між ними має становити не менше ніж 30 м, а на схилах – не менше ніж 50 м.

6. Післязбиральне доробляння картоплі необхідно здійснювати в окремих виробничих приміщеннях.

7. Перед підніманням платформи підіймача оператор повинен впевнитися у відсутності працівників на транспортному засобі, який розвантажують, у приймальному бункері, на платформі підіймача та подати звуковий сигнал.

8. Працівникам забороняється перебувати під піднятою платформою підіймача.

9. Вимоги щодо безпеки під час закладання і вирощування багаторічних насаджень та збирання врожаю

1. На вхідних дверях приміщення для світлового загартування прищеп з використанням ртутних ламп високого тиску необхідно вивішувати знак заборони відповідно до вимог Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров'я працівників. Відкривання дверей має бути заблоковано з вимиканням ртутних ламп.

2. Під час навантажування і розвантажування шпалерних стовпів працівники повинні перебувати з їх торцевих боків. Кожний залізобетонний стовп дозволяється розвантажувати тільки двома працівникам.

3. Не дозволяється складувати шпалерні стовпи у штабелі висотою понад 1,5 м.

4. Машини і знаряддя, призначені для роботи у безпосередній близькості від крон дерев, мають бути обладнані обтікачами.

5. Під час роботи на садовій платформі з використанням пневматичного інструменту для очищення, побілення штаблів, збирання плодів і обрізування крони плодових дерев працівники повинні використовувати відповідні ЗІЗ.

6. Під час роботи на садовій платформі не дозволяється:
перебувати у зоні дії трапів;
ремонтувати пневматичний різальний апарат і замінювати його при ввімкненому компресорі;
заходити на платформу і сходити з неї на ходу, а також переходити з одного боку трапа на інший;
використовувати платформу для перевезення працівників.

7. Не дозволяється проведення машинного контурного обрізування плодових дерев:

у садах, розміщених на схилах понад 9° (16 %);
без захисної огорожі лобового і бокових вікон кабіни трактора;
з використанням дискових пилок з тріщинами на диску або зубцях, зі
зламаними підряд двома зубцями;
у разі перебування людей у радіусі 70 м.

8. Не дозволяється очищати дискові пилки від гілок без застосування відповідних ЗІЗ.

9. Під час обробляння ґрунту і проріджування рослин з використанням ручного інструменту працівники повинні перебувати на відстані 2 - 3 м один від одного.

10. Під час чекання пагонів, обрізування лози, зрізання виноградних грон, підв'язування виноградних кущів працівники повинні перебувати один від одного на відстані не менше ніж 2 м.

11. Для обрізування плодових дерев необхідно використовувати самостійні драбини з огороженими робочими майданчиками.

12. Не дозволяється обрізувати дерева з приставних драбин.

13. Роботи на драбинах висотою понад 3 м повинні виконувати два працівники, один з яких повинен підтримувати драбину в основі від переміщення.

14. При використанні драбин під час обрізування гілок не дозволяється:
працювати, стоячи вдвох на одній драбині;
переходити з драбини на дерево і назад;
стояти одною ногою на драбині, а іншою – на дереві;

працювати механізованим інструментом на драбині з неогородженим робочим майданчиком.

15. Для переміщення ручного різального інструменту необхідно використовувати відповідні сумки або легкі переносні ящики.

16. Під час виконання робіт, пов'язаних з обрізуванням, не допускається: одночасне виконання механізованих та ручних робіт на одній ділянці, плантації, винограднику;

перевезення до місця роботи працівників разом з незахищеним ріжучим чи колючим ручним інструментом;

зберігання інструменту на ділянках і в траві;

обрізання дерева під час дощу та після нього до підсихання стовбурів і основних скелетних гілок;

перебування під гілками, які зрізають;

обрізання високих дерев поблизу ліній електропередачі, що перебувають під напругою;

перебування у міжрядді під час натягування шпалерного дроту механічними засобами.

10. Вимоги щодо безпеки під час виконання робіт у захищеному ґрунті

1. Роботи, пов'язані з приготування ґрунтової суміші, необхідно здійснювати на спеціально обладнаних майданчиках.

2. Під час роботи змішувача ґрунту його необхідно надійно загальмувати. Переміщувати змішувач дозволено лише після від'єднання електроживлення і тільки на жорсткому буксирі.

3. Під час обслуговування пересувного горщиковиготовлювача підготовлені ділянки теплиць потрібно звільнити від сторонніх предметів і незадіяного обладнання. Підходи та під'їзди до таких ділянок мають бути вільними.

4. Під час натягування дроту за допомогою ручної лебідки працівники мають дотримуватися безпечної дистанції та не перебувати у міжряддях, щоб уникнути травм внаслідок можливого обривання дроту.

Дріт необхідно прикручувати за допомогою плоскогубців. Натягнутий шпалерний дріт не повинен мати гострих кінців.

5. Усі роботи з вирощування розсади у теплицях дозволено виконувати тільки після вимкнення системи досвічування рослин.

6. Формувати шпалери, збирати врожай з верхньої частини рослин, пасинкувати, видаляти пагони, які відплодоносили, та відмерлі листки і zdeформовані плоди необхідно з використанням самохідних візків з гідравлічним підніманням платформи, ручних візків, обладнаних гальмом, самостійних драбин, пересувних самостійних платформ та спеціальних підставок.

7. Доставляти, дозувати і завантажувати необхідні компоненти для приготування живильних розчинів у гідропонних теплицях необхідно механізованим способом із використанням засобів колективного та індивідуального захисту.

8. Технологічні операції із застосуванням пестицидів потрібно виконувати з використанням спеціальних технічно справних машин і апаратів. Не допускається підтікання рідини в місцях з'єднання труб та шлангів і в місцях під'єднання розпилювачів.

9. Готувати робочі розчини пестицидів необхідно в окремому приміщенні, обладнаному витяжною вентиляцією.

10. Роботи із хімічного захисту рослин необхідно проводити не менше ніж двом працівникам із застосуванням відповідних ЗІЗ. Заправляти ранцеву апаратуру дозволено лише у приміщенні розчинного вузла чи на спеціально обладнаному майданчику.

11. Під час шлангового і ранцевого оброблення рослин пестицидами працівники повинні перебувати на відстані не менше ніж 10 м один від одного та обробляти ділянку в одному напрямку. Не дозволяється спрямовувати факел пестицидів на працівників, електроустановки та комунікації.

12. Роботи з протруювання посівного матеріалу необхідно виконувати у спеціально обладнаних приміщеннях.

13. У місцях протруєння посівного матеріалу не повинні перебувати сторонні особи.

14. Під час завантажування протруєного посівного матеріалу в тару і її пакування необхідно застосовувати спеціальне обладнання.

15. Протруєний посівний матеріал необхідно зберігати у спеціальних приміщеннях.

16. Не дозволяється використовувати протруєний посівний матеріал для інших потреб, крім сівби.

17. Перевозити протруєний посівний матеріал без тари заборонено.

18. Транспортні роботи у теплицях необхідно здійснювати технічно справними транспортними засобами з габаритами, що забезпечують безпечне проведення робіт.

19. Тара, яку використовують для збирання і транспортування тепличної продукції, повинна відповідати вимогам чинного законодавства України.

11. Вимоги щодо безпеки при зрошувальному землеробстві

1. Конструкції зрошувальних машин повинні відповідати чинним стандартам.

2. Експлуатація зрошувальної техніки повинна здійснюватися відповідно до вимог ДСТУ EN 908:2014 „Сільськогосподарські та лісогосподарські машини. Машини зрошувальні з намотувальним барабаном. Вимоги щодо безпеки” та ДСТУ EN 909:2014 „Сільськогосподарські та лісогосподарські машини. Машини для кругового та фронтального зрошування. Вимоги щодо безпеки”.

VI. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ОДЕРЖАННЯ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

1. Вимоги щодо безпеки під час приготування кормів

1. Під час підготовки до роботи подрібнювачів необхідно перевірити балансування ротора, кріплення ножів, молотків і протирізальної пластини, справність і надійність кріплення кришки дробильної камери, наявність захисних огорожень на передачах та рухомих частинах машин.

2. При підготовці до роботи живильників та подрібнювачів слід перевірити кріплення болтових з'єднань, натяг ременів і ланцюгів. Рухомі та

нерухомі ножі подрібнювачів мають бути закріплені болтами з контргайками, а зазори між ними - відповідати значенням, вказаним у паспорті машини.

3. Перед запуском подрібнювача потрібно впевнитися у відсутності сторонніх предметів усередині нього і на живильниках.

4. Подавати продукти в подрібнювач дозволяється тільки після виходу його ротора у робочий режим.

Продукт необхідно подавати у машину рівномірно, використовуючи для цього спеціальні дерев'яні подавачі-проштовхувачі з ручкою довжиною не менше ніж 1 м.

5. Під час завантажування подрібнювачів необхідно слідкувати, щоб до них не потрапляли сторонні предмети і змерзлі грудки технологічного продукту.

6. Очищати від забивання робочі органи (подрібнювачі, живильники тощо) потрібно тільки після вимкнення і остаточного зупинення обладнання.

7. Забороняється перебування працівників на платформі живильника під час його роботи та у зоні викидання подрібненої маси. Перебування працівників у ямах і траншеях допускається тільки при встановленні на подрібнювачах дефлектора і напрямного рукава.

8. Автоклави встановлюють в окремому приміщенні з температурою повітря не нижче ніж 5° С.

9. Завантаження сировини в автоклави повинно бути механізованим.

10. У разі використання хімічних реагентів необхідно передбачати герметизацію обладнання та влаштування системи аспірації.

11. Перед кожним циклом парового оброблення кормів необхідно проводити гідравлічну перевірку автоклава, а також прилеглих трубопроводів і запірної арматури, використовуючи процес замочування сировини в автоклаві під тиском води не меншим, ніж робочий тиск пари.

12. Противаги кришок автоклавів мають бути огорожені, а їх маса відрегульована так, щоб унеможливити самовільне опускання кришок.

13. Випускання відпрацьованої пари в ємкість з водою здійснюється через барботувальний пристрій у нижній її частині. Ємкість з водою повинна мати пряме (таке, що не перекривається) сполучення з атмосферою за межами робочого приміщення.

14. Швидкознімні кришки автоклава протягом процесу обробки мають бути закриті на замок. При використанні прохідних автоклавів у тупиковій схемі неробочі кришки повинні мати заглушки.

15. Перед закриванням автоклава прилеглі поверхні кришок і торців очищаються від часток корму і змащуються графітним мастилом, яке не взаємодіє із гумою прокладок.

16. Для контролю тиску в автоклаві необхідно спостерігати за показаннями манометра на підвідному трубопроводі і не допускати підвищення тиску більше встановленого.

17. Перед подаванням води слід проконтролювати, щоб різниця температур між водою і стінками автоклава не перевищувала 45° С.

18. Швидкість розігрівання і охолодження стінок автоклава не повинна перевищувати 2° С за 1 хв. Регулювання теплообміну здійснюється подаванням води або пари за допомогою витратного вентиля.

19. Конденсат повинен відводитися в безпечне місце. При його зливанні необхідно переконатися, що навпроти зливного отвору відсутні люди.

20. Під час гідробаротермічного оброблення грубих кормів знімати або відкривати кришки устаткування дозволено тільки після припинення подавання пари та повного закриття вентилів.

21. Під час вивантажування кормів з автоклава необхідно провентилувати приміщення.

22. Кожний прес-екструдер повинен бути обладнаний пристроєм для примусового витяжного вентилявання. При непрацюючій вентиляції прес-екструдер включати не дозволяється.

23. Не дозволяється:

перебування навпроти регулятора-гранулятора під час запускання, зупинення і роботи прес-екструдера;

запускання прес-екструдера з частково закритими (або забитими продуктами) вихідними отворами регулятора-гранулятора;

забраття руками проби суміші на виході із шнека дозатора;

розбирання шнекової частини за температури деталей понад 45° С.

24. При хімічній обробці кормів запірні пристрої вмістищ з хімічними речовинами необхідно відкривати повільно і плавно без ривків та ударів металевими предметами.

25. Продувати контрольні крани і вентиля та відбирати проби аміачної води, каустичної соди та інших хімреактивів необхідно обережно із застосуванням відповідних ЗІЗ.

26. Переливати аміачну воду з однієї тари в іншу необхідно за методом "газового обв'язування", коли пара з наповненого вмістища потрапляє до порожнього. Працівники, які виконують таку роботу, повинні перебувати з навітряного боку.

27. Кислоти і формалін необхідно переливати з бутлів за допомогою сифонів, не допускаючи розбризкування рідин.

28. Готувати робочі розчини реагентів необхідно у закритих установках з мішалками. Подавати речовини і робочий розчин необхідно за допомогою механізмів або пристроїв (шнеки, насоси), що запобігають контакту працівників з реагентами.

29. Робочий розчин необхідно подавати у змішувачі-реактори через інжекторний пристрій.

30. Гасити вапно і обробляти ним солому необхідно у закритих вмістищах, заглиблених у землю і розміщених за межами приміщення.

31. Перед обслуговуванням, ремонтом і внутрішнім оглядом ємностей і трубопроводів з-під аміачної води та інших хімреагентів необхідно їх промивати й продувати повітрям або парою, які подаються в нижню частину ємкості при відкритому верхньому люкові. Люк ємності залишають відкритим до повного видалення з неї пари аміаку. Лише після цього можна виконувати ремонтні роботи та користуватись відкритим вогнем.

32. Для захисту працівників від опіків паром та гарячою водою з викидної труби запарника, верхня частина її відводиться у безпечне місце.

33. Перед відкриванням кришок запарників і варильних котлів необхідно закрити паровий вентиль і скинути тиск. Під час відкривання кришки необхідно стояти з того боку, в який її відкривають.

34. Перед зливанням конденсату із запарника необхідно впевнитися, що проти зливного отвору не стоять працівники.

35. Під час технологічних процесів перероблення кормів, що супроводжуються виділенням пилу, необхідно передбачити герметизацію усіх місць і джерел пилоутворення та їх аспірацію. Аспіраційні установки повинні вмикатися за 0,5 хв. до включення технологічних ліній і вимикатися через 3 хв. після зупинки ліній.

36. Зерно та інші компоненти кормів перед переробленням необхідно очищати від металевих та інших домішок.

37. Рідкі компоненти комбикормів необхідно вносити за допомогою шлюзових затворів або дозаторів, що запобігають їх розбризкуванню.

38. Робота з компонентами, які мають різкий неприємний запах (білкові, мінеральні, лікарські домішки), повинна проводитися при працюючій системі аспірації або місцевій вентиляції.

2. Вимоги щодо безпеки під час навантажування, транспортування та роздавання кормів

1. Під час зберігання, навантажування і транспортування кормів не можна допускати потрапляння до них сторонніх предметів.

2. Під час завантажування сипучих кормів працівники не повинні перебувати у кузові транспортного засобу.

3. Під час роботи навантажувачів працівники повинні узгоджувати свої дії з машиністом навантажувача.

4. Місця під'їзджання транспортних засобів до вантажильних механізмів, приймальних бункерів мають бути обладнані відбійними брусами.

5. Трактор із навісним навантажувачем, для підвищення поздовжньої стійкості, необхідно укомплектувати бульдозерною навіскою. Не допускається робота трактора з навісним знаряддям на схилах понад 8° (16 %). Не допускається перебування сторонніх осіб, а також перебування працівників під вантажем і стрілою в зоні дії навантажувачів, фуражирів.

6. Розробляти скирти, бурти, траншеї та інші кормосховища висотою понад 2 м необхідно вертикальними шарами, починаючи з краю верхньої частини, унеможливаючи зсунення або обвалення частини скирти, бурта, траншеї тощо. Після вжиття необхідних заходів безпеки утворені козирки, навіси корму в скиртах, буртах і траншеях необхідно обвалити.

7. Транспортні засоби, поставлені під навантажування (розвантажування), мають бути загальмовані, щоб запобігти їх самовільному руху.

8. Перед виконанням транспортних робіт колісними тракторами необхідно передні і задні колеса встановити на максимальну ширину колії. Під

час ожеледиці і у важкопрохідних місцях дороги на провідні колеса необхідно одягти ланцюги проти ковзання.

9. Для піднімання на транспортний засіб, завантажений соломною або сіном, чи для спускання з нього працівників належить забезпечити мотуззяними або приставними драбинами та організувати їх страхування.

10. Ремонт і технічне обслуговування стаціонарних кормороздавачів необхідно проводити при вимкненому рубильнику та знятих запобіжниках електричного щита. На щит потрібно вивісити плакат із написом "Не вмикати! Працюють люди".

11. Для роз'єднання і з'єднання тягових ланцюгів необхідно мати пристрої, які виключають зривання і викидання інструменту під час ремонту.

12. Не дозволяється здійснювати очищення, технічне обслуговування і ремонт трактора при ввімкненому двигуні.

13. Переміщувати вагонетку дозволяється тільки штовханням її від себе. Не дозволяється перебування на шляху руху вагонетки та їзда на ній. Під час розвантажування вагонетки з перевертальним кузовом працівник повинен знаходитись у торці кузова, а його руки не повинні потрапляти у зону між рухомими та нерухомими частинами.

14. Заборонено експлуатувати підвісну дорогу зі зношеними підвісками, кріпленнями, зварними котками, підіймачами, запірними пристроями кузова і підіймача, а також погнутими рейками та розходженням їх у місцях стиків.

3. Вимоги щодо безпеки під час транспортування, переганяння та випасання тварин

1. Для перевезення тварин необхідно використовувати спеціальні машини-скотовози, свиновози або інші відповідно обладнані автомобілі. При використанні вантажних автомобілів борти їх повинні мати додаткову решітку заввишки не менше ніж 0,8 м із сітчастою або глухою стелею.

2. Перед тим, як виганяти тварин із секцій та приміщень, їх двері потрібно повністю відкрити і зафіксувати, забезпечуючи вільний прохід тварин у напрямку до місця вантаження.

3. Виводити тварин і починати їх вантажити необхідно від найближчих до виходу з приміщення станків або секцій. За умов прив'язного утримання телят і нетелів їх відв'язують і спрямовують на майданчик вантаження групами, а бугаїв, корів і бичків на відгодівлі, кнурів – індивідуально.

4. Майданчики мають бути обладнані розколами, прогонами, естакадами, міцними трапами з перилами, спеціальними вагами й фіксаторами.

5. Для запобігання травмуванню обслуговуючого персоналу у місцях вивантаження свиней із залізничних вагонів і автомашин повинні бути передбачені загони, які мають пандуси для спускання тварин.

Біля естакади, платформи має бути встановлений відбійний брус для автомобільного транспорту.

6. Не дозволяється підганяти тварин гострими, ріжучими або колючими предметами, а також короткими палицями і гумовими шлангами.

Під час завантаження і вивантаження молодняку великої рогатої худоби потрібно використовувати батоги і палиці довжиною не менше ніж 2 м та електропогоничі. Під час завантаження і вивантаження дорослих тварин додатково необхідно використовувати недоуздки або міцні мотузки.

Перед вантаженням тваринам із злим нором необхідно ввести транквілізатори, якщо цих тварин не направляють на м'ясопереробку.

7. В місцях проведення вантажно-розвантажувальних робіт встановлюють естакади і напрямники руху тварин з огороженими проходами уздовж них для працівників, які обслуговують тварин.

Висота розташування проходу для працівників повинна становити 0,25 - 0,30 м від опорної поверхні проходу, ширина проходу для руху працівників 0,8 - 1,0 м, висота перил – 1,0 - 1,1 м.

8. Від країв бокових бортів кузова на естакаду встановлюють пересувні щити-перегородки заввишки 1,0 - 1,1 м.

9. Для працівників, зайнятих завантаженням і вивантаженням тварин, необхідно обладнувати острівці безпеки для захисту від розлючених тварин.

10. Скотовоз повинен бути укомплектований первинними засобами пожежогасіння (вогнегасники, багри), а також засобами безпечного поводження з тваринами (електропоганялки), які розміщують із зовнішнього боку скотовоза.

11. Транспортні засоби перед вантаженням необхідно звільнити від сторонніх предметів (цвяхів, дроту тощо), а днище кузова посипати піском, тирсою, подрібненою соломою. Металеve днище кузова слід застилати дерев'яними щитами.

12. Для вантаження та перевезення свиней на території ферми необхідно використовувати візок-трап з механічним приводом.

13. Розміщення і закріплення перегородок у скотовозі повинне забезпечувати найшвидше виведення тварин.

14. Сумарна вага свиней, які перевозяться, не повинна перевищувати вантажопідйомність машини.

15. Не дозволяється:

залишати тварин без нагляду на смузі відчуження дороги;

вести тварин по дорогах з покращеним покриттям, якщо поруч є інші дороги;

переганяти тварин по дорогах у темний час доби та за умов недостатньої видимості.

16. Для переганяння тварин через річки та інші водні перешкоди необхідно вибрати брід неглибокий, із рівним дном, без коріння, корчів та каміння.

17. Через залізничні колії тварин потрібно переганяти у спеціально визначених місцях. У туман, дощ або темний час доби тварин переводять на прив'язі не більше двох на одного погонича.

18. У темну пору доби і негоду на пасовищі повинні чергувати не менше як два пастухи.

4. Вимоги щодо безпеки під час прибирання, видалення, оброблення та зберігання гною

1. Під час роботи з мобільними механізмами для прибирання гною необхідно дотримуватися таких вимог:

прибирання гною у приміщеннях із безприв'язним утриманням худоби дозволяється лише за відсутності тварин;

під час прибирання гною бульдозером швидкість руху повинна забезпечувати безпеку людей і тварин;

під час руху бульдозера вздовж проходу тракторист-машиніст повинен стежити, щоб на його шляху не було працівників і тварин;

випускна труба трактора повинна бути обладнана іскрогасником;

після прибирання гною приміщення необхідно провітрювати до повного видалення відпрацьованих (вихлопних) газів.

2. Щоб уникнути перекидання тракторного агрегату під час вантаження гною з естакад, тракторист-машиніст повинен стежити, щоб ніж бульдозера не висувався за край естакади, який необхідно позначати тросом або мотузкою.

3. Тракторний навантажувач, ковшовий або грейферний, під час вантаження гною з гноєсховищ у транспортні засоби повинен стояти на рівній спланованій ділянці.

4. Під час вивантажування гною із гноєсховища ковшовим або грейферним навантажувачем не можна допускати утворення козирків у місцях вивантаження.

5. Переїжджати тракторним навантажувачем на нове місце можна тільки після звільнення грейфера або ковша від гною.

6. Під час переїжджання трактора необхідно установити його робочі механізми і домкрати у транспортне положення.

7. Тракторист-машиніст повинен стежити, щоб під час роботи навантажувача поблизу нього і під стрілою не перебували працівники.

8. Перед виходом із кабіни навантажувача тракторист повинен опустити грейфер або ківш, поставити усі важелі керування в нейтральне положення і виключити вал відбору потужності.

9. Перед початком роботи навантажувача необхідно подати попереджувальний сигнал.

10. Місця над гнойовим каналом, де тимчасово знято ґратку, мають бути огорожені.

11. Скребкові, стрічкові транспортери і люки для скидання гною або посліду мають бути огорожені захисними решітками.

12. Отвір для похилого транспортера у холодну пору року потрібно закривати щитом або фартухом із важкої тканини.

13. Перед початком завантажування транспортного засобу гноєм, а також перед зрушуванням з місця водій повинен переконатися, що в робочій зоні не перебувають працівники, після чого подати сигнал і розпочати вантажити гній або рушати.

14. Глибокі гноєприймачі, вмістища для збереження рідкого гною, аеротенки, гноєсховища повинні бути обладнані захисними огорожами або перилами. Металеві сходи з рифленою поверхнею необхідно періодично очищати від бруду, льоду і снігу.

15. Пневматичні установки для видалення рідкого гною повинні бути обладнані запірною арматурою для від'єднання гноєнакопичувача від повітропроводів.

16. Приймальна лійка гноснакопичувача повинна бути обладнана захисною ґраткою, яка унеможливилоє потрапляння до нього довговолокнистих часток і сторонніх предметів. Експлуатувати пневмоустановку без захисної ґратки не допускається.

17. Під час видалення гною з гноснакопичувачів пневматичною установкою не дозволяється відкривати люк і спускатися у накопичувач.

18. Під час транспортування гною не дозволяється виконувати будь-які роботи із запірним клапаном накопичувача, усувати несправності, затягувати болтові з'єднання на гноєпроводах.

VII. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС УТРИМАННЯ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

1. Вимоги до машин і обладнання для приготування кормів

1. Конструкція ємкостей, бункерів для накопичення, зберігання і видання кормів повинна виключати:

утворення склепінь або мати пристрої, які руйнують склепіння без застосування ручної праці;

злежування кормів або передбачати пристрої для його попередження (ворушилки); передбачати захист внутрішніх стінок від налипання кормів.

У випадку неминучості налипання повинні бути передбачені засоби для очищення.

2. Контроль рівня заповнення бункерів-дозаторів повинен здійснюватися пристроями сигналізації.

3. Ємкості для рідких компонентів кормів повинні мати покажчики рівня рідини або пристрої, які сигналізують про їх наповнення.

4. Робочі органи подрібнювачів кормів, які подають та підпресовують корми, повинні бути повністю закриті, за винятком зон проходження продукту, і забезпечені пристроями, які сигналізують або автоматично відключають їх у випадку перевантаження, забивання або потрапляння сторонніх предметів.

5. Приймальні горловини живильних механізмів, які завантажуються вручну, повинні мати закриту частину довжиною не менше ніж 0,85 м, а подрібнювальні барабани та інші аналогічні їм робочі органи, що обертаються, мають бути закриті та заблоковані з пристроями пуску та зупинки машини.

6. Кришки подрібнювальних барабанів повинні мати безпечні та зручні запірні пристрої.

7. Люки живильних і вивідних самопливів та шлюзових затворів необхідно розміщувати на такій відстані, щоб руки працівників під час очищення самопливу не могли потрапити на робочий орган.

8. Циклон та розвантажувач повинні мати люк для огляду і очищення, який закривається герметично. Доступ до люка повинен бути зручним і безпечним.

9. Дробарки повинні мати збалансований робочий диск, надійно закріплені ножі, молотки, протирізальні пластини, мати кришки камери подрібнення, захисні кожухи на передачах.

10. Дробарки, які використовуються для подрібнення фуражного зерна, слід забезпечити вибухорозрядними пристроями, приєднаними до трубопроводів і виведеними за межі приміщень.

11. Для обслуговування верхньої частини запарників і варильних котлів слід влаштувати драбини та площадки з поручнями.

12. Для запобігання опікам працівників парою і гарячою водою, які викидаються з відповідної труби, вільний кінець її повинен відводитися в безпечне місце.

13. Автоклави слід забезпечувати приладами для автоматичного записування температури і тиску робочого середовища. Прилади встановлюють в кабіні оператора або в іншому місці поблизу пультів і органів керування, щоб забезпечувався постійний нагляд за їх роботою та показаннями.

2. Вимоги до машин і обладнання для роздавання кормів

1. Мобільний кормороздавач повинен відповідати вимогам експлуатаційної документації та мати:

страхувальний ланцюг;

захисні кожухи;

пристрій для жорсткої фіксації карданного вала в транспортному положенні;

ручний привод гальм із фіксацією важеля.

2. Мобільні кормороздавачі, які агрегуються з тракторами, мають бути забезпечені зчіпними пристроями, які виключають участь в агрегуванні допоміжного працівника.

3. Стационарні механізовані кормороздавачі, розташовані всередині годівниць, мають забезпечувати очищення годівниць від залишків кормів.

4. Конструкція натяжного пристрою шайбового транспортера доїльних установок має забезпечувати його легке і вільне регулювання.

5. Кожух шайбового кормороздавача всередині має бути покритий звукопоглинаючим матеріалом.

6. Висота розміщення завантажувальних горловин стаціонарних кормороздавачів від підлоги повинна забезпечувати стикування завантажувачів із роздавачем. Зазор по висоті не повинен перевищувати 0,1 м.

7. Лінії роздачі кормів, які включаються із загального пульта керування і розміщуються у віддаленій точці поля зору працівника, а також ті, що обслуговуються двома та більше працівниками, мають бути обладнані передпусковою сигналізацією.

8. Для зручності очищення і безпеки обслуговування трос-шайбових, шнекових, спірально-пружинних роздавачів їх конструкція повинна дозволити реверсування робочих органів під час їх забивання матеріалом.

9. Огородження приводних і натяжних барабанів стрічкових транспортерів мають бути заблоковані з приводом так, щоб під час їх знімання або неправильного встановлення транспортер автоматично відключався.

3. Вимоги до доїльних установок і обладнання для первинної обробки молока

1. Основне технологічне обладнання для доїння та первинної обробки молока має бути пофарбоване у світлі кольори.

2. Огородження муфти вакуумної установки має бути відкидним та зручним і безпечним під час повертання муфти перед пуском в умовах зимової експлуатації.

3. У вакуумній системі, безпосередньо за вакуумним насосом, має бути встановлена ізоляційна вставка (гумовий або поліетиленовий шланг) довжиною не менше ніж 1 м.

4. Роздавачі-дозатори доїльних установок повинні виключати виділення пилу з корму, який видається, і бути зручними для очищення. Трубопроводи для подавання сипучих кормів мають бути надійно герметизовані, щоб не допускати виділення пилу в приміщення.

5. Прямок для встановлення молочного насоса доїльних установок має бути огорожений перилами висотою не менше ніж 1 м.

6. Ділянки молокопроводу, які обладнані системою автоматичного підймання, у піднятому положенні мають розміщуватися на такій висоті, яка би забезпечувала вільний проїзд кормороздавачів та інших машин.

7. Вузли і деталі доїльних установок та молочного обладнання, які вимагають періодичного очищення і миття із застосуванням ручної праці, мають забезпечувати їх легке розбирання і збирання, бути доступними для миття і чищення та не мати гострих країв і задирок.

8. Резервуари-охолоджувачі молока повинні бути забезпечені пристроями для механічного миття із застосуванням дезінфікуючих розчинів.

9. Привод мішалки резервуара-охолоджувача молока має бути заблокований з кришкою люка для його виключення під час відкривання останнього.

10. Флягопропарювачі необхідно обладнувати витяжним кожухом-відсмоктувачем або зонтом.

11. Подача води або пари повинна здійснюватися тільки при наявності фляг на дерев'яних прокладках і включеній вентиляції.

12. Пускові педалі флягопропарювачів слід огороджувати, щоб запобігти спрацьовуванню під час випадкового падіння на них будь-яких предметів.

13. Центрифужні очисники молока повинні експлуатуватися тільки із справним гальмом. Застосування нештатних засобів гальмування не допускається.

14. Не дозволяється використовувати сепаратори при наявності сторонніх шумів, підвищеній вібрації та з розбалансованим барабаном.

4. Вимоги до обладнання для напування тварин

1. Водороздавачі та пересувні автонапувалки мають бути обладнані підставками, які підкладаються під сніці, коли їх від'єднують від трактора.

2. Під колеса пересувних автонапувалок під час їх устанавлення для напування тварин слід підкладати башмаки, а сніці встановлювати на підставки.

3. Колодязі з механічним підйманням води мають бути постійно закриті кришками. Під час підймання води з колодязя живим тяглом або вручну кришки знімають. Колодязі при будь-яких способах підймання повинні бути огорожені.

4. На відкритих місцях узимку колодязі з навітряного боку захищають вітрозахисним щитом. Лід навколо них слід сколювати, а територію посипати піском.

5. Напування великої рогатої худоби повинні проводитися із індивідуальних або групових автонапувалок, приєднаних до водопроводу або резервуара, або з пересувних напувалок. Напувалки повинні забезпечувати вільне напування тварин у будь-який час.

6. Під час напування тварин пересувними напувалками в місцях водопою напувалки мають бути загальмовані.

7. Місце забору води з водойм має бути достатньо широким для під'їзду та розвороту транспортного засобу, що агрегатується з водороздавачем. Під'їзд до води повинен бути рівним, пологим, з кутом ухилу не більше 12° ; берег водойми повинен бути захищений від обвалу.

5. Вимоги до обігріву тварин

1. Монтаж інфрачервоних опромінювачів повинен проводитися згідно з вимогами НПАОП 40.1-1.01-97.

2. Усі опромінювачі з інфрачервоними джерелами повинні експлуатуватись із захисною сіткою з підвіскою на відстані не менше ніж 1 м по вертикалі та горизонталі від вікна випромінювання до поверхні легкозаймистих матеріалів (соломи, дерева, пластмаси тощо).

3. Технічне обслуговування, ремонт, очищення опромінювачів і випромінювальних установок та зміну висоти підвісу опромінювачів потрібно проводити тільки після їх повного відключення від електромережі та охолодження.

4. На кожному об'єкті, обладнаному випромінювальними установками, мають бути захисні окуляри із світлофільтрами або захисні щитки.

5. Не дозволяється використовувати опромінювальні установки з відкритими струмопровідними частинами.

6. Для захисту від надмірного ультрафіолетового випромінювання застосовують захисні екрани: хімічні (хімічні речовини, креми, що поглинають випромінювання) та фізичні (перешкоди, що випромінюють, поглинають або розсіюють промені). Очі слід захищати окулярами із захисним склом. Повний захист від ультрафіолетового випромінювання усіх хвиль забезпечує флінтглас (скло, що вміщує окис свинцю) товщиною 2 мм.

7. Підлога з електрообігрівом у тваринницьких приміщеннях повинна відповідати вимогам НПАОП 40.1-1.01-97.

6. Вимоги до утримання бугаїв та взяття сперми

1. Прив'язувати бугаїв-плідників у стійлах необхідно міцною двосторонньою прив'яззю - ланцюгом із катаного дроту діаметром 8 мм або інших рівноміцних матеріалів. Прив'язь має бути достатньо вільною, щоб вона не заважала тварині лягати. Під металевий ланцюг ошийника необхідно підкладати ремінь.

2. Ланцюговий елемент прив'язі потрібно з'єднувати з ошийником за допомогою карабіна з автоматичною заскочкою.

3. Кожний бугай, призначений для відтворення стада, повинен мати металеве кільце, встановлене у 9-11-місячному віці в носову перегородку. Кільце фіксується у верхньому положенні до налобного ремня.

4. На прогулянку бугаїв виводять на повіду і обов'язково за допомогою палиці-води́ла довжиною не менше 2 м із карабіном, яким їх чіпляють за носове кільце. Не допускається одночасне виведення на прогулянку бугаїв і корів.

5. Для бугаїв необхідно обладнувати майданчики з механічними пристроями для примусового водіння.

6. У бугаїв-плідників у молодому віці необхідно проводити видалення рогів. Бугаям із злим нором необхідно надівати наочники прямокутної форми, виготовлені із шкіри розміром 30 x 40 см, а при наявності рогів – прикріплювати на них дерев'яні пластинки. Виводити таких бугаїв необхідно на розв'язках двом скотарям.

7. На вигульних двориках дозволяється вигулювати на прив'язі лише одного бугая. Для виведення бугая з індивідуального дворика скотар повинен не заходячи у дворик зачепити бугая палицею-води́лом за носове кільце і тільки після цього відчепити карабін прив'язі та відчинити випускні двері.

8. Чистити та мити бугаїв можна лише після фіксації їх на короткій прив'язі. При цьому тваринам дають невелику кількість корму та уважно спостерігають за їх поведінкою під час чищення.

9. Під час чищення годівниць і роздавання корму голову бугая необхідно фіксувати ланцюгом із карабіном (скотар при цьому повинен знаходитися у кормовому проході).

10. Перед привчанням бугая до нових працівників його потрібно кілька днів утримувати на зменшеному раціоні.

11. У разі виявлення у бугая негативної реакції щодо скотаря, який його доглядає, скотар повинен замінити свій спеціальний одяг. Якщо це не допомагає, необхідно доручити доглядати цього бугая іншому скотарю з цього приміщення і при цьому додатково вивчити характер поведінки бугая.

Усі плідники виявляють негативну реакцію на різкі запахи (наприклад алкоголю) та одяг червоного, білого або яскравого кольору.

12. Для усунення розвинутої буйної поведінки бугая необхідно перевести його на нове місце. У нових умовах розвинутий рефлекс затухає.

13. Технікам штучного осіменіння та працівникам, що постійно доглядають бугаїв, не дозволяється бути присутніми під час проведення болісних для бугая профілактичних і лікувальних процедур, а також під час розчищення ратиць, обрізування рогів, вставлення носових кілець тощо.

14. Сперму від бугаїв беруть у спеціальному приміщенні (манежі) із станком, який захищає працівників від травмування.

7. Вимоги до зберігання та перевезення сперми

1. Пункти штучного осіменіння (приміщення, де зберігається заморожена сперма, ведеться технологічна робота з нею та штучне осіменіння корів і телиць) будують за типовими або індивідуальними проектами, погодженими в установленому законодавством порядку. Допускається організація пунктів у переобладнаних приміщеннях, які відповідають установленим ветеринарно-санітарним вимогам, з обов'язковим технічним оснащенням: електричним освітленням, опаленням, водопроводом, вентиляцією (примусовою або природною), бактерицидними лампами і дезбар'єром.

2. Усі приміщення пункту штучного осіменіння, обладнання і територію біля пункту необхідно утримувати в чистоті та належному порядку. У

приміщенні не повинно бути мух. Не дозволяється вхід до пункту стороннім особам.

3. Щоденно після закінчення роботи необхідно прибирати всі приміщення, мити станки та підлогу.

4. Під час роботи з посудинами Дьюара необхідно виконувати вимоги експлуатаційної документації та Інструкції із штучного осіменіння корів і телиць, затвердженої наказом Міністерства аграрної політики України від 01 серпня 2001 року за № 230, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 02 жовтня 2001 року за № 852/6043.

5. При роботі з криогенним обладнанням слід виконувати такі вимоги:
посудини Дьюара встановлювати не ближче 1 м від нагрівальних приладів;

не допускати падіння посудин Дьюара, а також ударів по них;
горловини посудин повинні бути постійно закриті тільки пінопластовими кришками, які входять до комплекту посудин;

проводити контроль за накопичуванням кисню в рідині, що знаходиться в посудині, і своєчасно її видаляти при досягненні концентрації кисню 15%;

не видаляти збагачену киснем рідину з посудини Дьюара випаровуванням;

не заливати рідкий азот з домішками повітря і рідкого кисню;
під час транспортування цистерн і посудин Дьюара з рідким азотом на автомобілях та інших видах транспорту необхідно закріплювати їх для запобігання падіння та переміщення опорною поверхнею;

при появі на поверхні посудини інею, „снігової шуби” або при різкому підвищенні випаровування, що є наслідком втрати вакууму, слід рідкий азот вилити з посудини, а посудину поставити на відігрівання протягом 3-х діб у приміщення, куди заборонений доступ людей.

6. Під час роботи із замороженою спермою необхідно виконувати правила з безпеки праці відповідно до Інструкції із штучного осіменіння корів і телиць.

7. Під час розморожування сперми в скляних ампулах слід працювати в захисних окулярах або із запобіжним щитком.

8. Персонал, який працює з посудинами Дьюара і рідким азотом, повинен бути в халатах, захисних окулярах або щитках із органічного скла та рукавицях. Одяг має бути без кишень, штани – без манжет і закривати верх взуття, рукавиці - сухими та вільно одягатися на руки. Одяг слід підбирати за зростом і розміром, повністю заправляти та застібати.

9. Заливати рідкий азот у посудину Дьюара (коли температура всередині її відповідає температурі навколишнього середовища) слід повільно. Якщо азот заливають через гнучкий шланг діаметром 20 мм, тиск у транспортному резервуарі не повинен перевищувати 0,05 МПа (0,5 атмосфери). При цьому кінець гнучкого шланга має бути опущений до дна.

10. Заправляти посудини рідким азотом одному працівнику не дозволяється.

11. При втраті вакууму посудиною Дьюара (поява шару наморозі) рідкий азот виливають два працівники. Посудини необхідно відігрівати в ізольованих приміщеннях не менше ніж 3 доби.

12. Під час роботи в приміщенні, де можлива небезпека підвищеного вмісту азоту, працівників слід забезпечити справними ізолюючими протигазами.

У разі запаморочення внаслідок вдихання парів азоту потерпілого необхідно вивести з приміщення на свіже повітря.

13. У приміщенні, де заправляють і зберігають рідкий азот, використовувати відкритий вогонь не дозволяється.

8. Вимоги до осіменіння корів і телиць

1. Відбирати тварин, які підлягають осіменінню, повинен персонал, навчений правилам безпеки праці.

2. Для відбору тварин для осіменіння при безприв'язному утриманні потрібно використовувати розколи.

3. Осіменіння тварин слід проводити на пунктах штучного осіменіння у спеціальних станках, обладнаних пристроєм для надійної фіксації тварини.

4. Для осіменіння корів і телиць на відгінних пасовищах потрібно мати для кожної череди пересувний пункт штучного осіменіння.

5. При мано- або ректоцервікальному способі осіменіння технік повинен працювати у спеціальних поліетиленових або гумових рукавичках.

6. Ректальне дослідження тварин слід проводити у станках з надійною фіксацією. Не допускається проведення ректальних досліджень через перегородки в станках, денниках та на прив'язі.

9. Вимоги до ветеринарного обслуговування тварин

1. Оброблення тварин і об'єктів пестицидами слід проводити з урахуванням економічного порога шкідливості та прогнозу погоди.

2. Застосування пестицидів повинні відповідати вимогам чинного законодавства.

3. Препарати для лікувальних, профілактичних, діагностичних і санітарних заходів слід застосовувати тільки при наявності етикеток та супровідних документів, що посвідчують їх найменування, якість, вагу і термін використання.

4. Під час проведення ветеринарно-санітарних заходів не допускається присутність сторонніх осіб.

5. Для заспокоєння чи знерухомлення тварин з метою забезпечення безпеки працівників необхідно застосовувати (залежно від показань) нейроплегічні, аналгезивні, міорелаксивні препарати відповідно до вказівок щодо їх застосування.

6. Дезінфекційні засоби, отрутохімікати, луги і кислоти необхідно зберігати в закритих складських приміщеннях у міцній справній тарі з маркуванням із зазначенням найменування, заводу-виробника, дати виготовлення, терміну зберігання, номера партії, маси тощо.

7. Отруйні та сильнодіючі препарати слід зберігати у спеціально виділених приміщеннях, вікна яких обладнують металевими решітками, а двері обшивають жерстю.

8. Отруйні та сильнодіючі лікарські речовини підлягають зберіганню у сейфах або металевих шафах під замком, а також предметно-кількісному обліку в спеціальних журналах.

9. До роботи, пов'язаної із зберіганням, відпусканням і застосуванням лікарських засобів, допускаються працівники, які мають вищу чи середню спеціальну ветеринарну або фармацевтичну освіту.

10. Приміщення, в яких проводиться обстеження і лікування тварин, повинні бути обладнані станками для фіксації тварин, забезпечені спеціальними шафами для зберігання апаратури, приладів та інструменту.

11. Відбір тварин для проведення ветеринарно-санітарних заходів необхідно здійснювати за допомогою спеціальних пристроїв, розколів тощо.

10. Вимоги до догляду за тваринами, хворими на заразні хвороби

1. Догляд за тваринами, хворими на заразні хвороби, доручається працівникам, призначеним роботодавцем.

Працівники віком до 18 років, а також вагітні жінки та жінки, що годують груддю, до цієї роботи не допускаються.

2. До роботи з догляду за тваринами, хворими особливо заразними хворобами, допускаються працівники, яким зроблені профілактичні щеплення, які проінструктовані про особисті застережні заходи та правила поводження із зараженим матеріалом, а також про догляд за хворими тваринами.

3. При виявленні захворювання тварин заразними хворобами роботодавець повинен повідомити про це районну/обласну ветеринарну службу і вжити заходів щодо ізоляції тварин. У випадку виникнення зооантропонозних захворювань необхідно також повідомити медичну службу району/області.

4. Вхід на територію ізолятора, де утримуються хворі тварини, стороннім особам забороняється.

5. Біля входу в кожне тваринницьке приміщення, а також усередині приміщень між секціями встановлюються дезбар'єри у вигляді ящиків з тирсою, просоченою дезінфікуючим розчином. Верх дезбар'єра повинен рівнятися з підлогою або мати плавний перехід до неї.

6. Встановлення дезбар'єрів, регулярна заміна в них підстилки, а також контроль за дезінфекцією взуття під час кожного входу і виходу із приміщення покладаються на керівників структурних підрозділів, а регулярна заміна дезінфікуючого розчину – на ветеринарних працівників ферм.

7. Персонал, який доглядає за тваринами, що хворіють на заразні хвороби, крім спеціального одягу і спеціального взуття повинен забезпечуватися санітарним одягом та взуттям.

8. Одягати будь-який одяг поверх санітарного одягу не дозволяється. Санітарний одяг і взуття видаються тільки на період роботи. Після її закінчення одяг знімають, знезаражують та зберігають у спеціальних шафах. Носити санітарний одяг і взуття за межами виробничих приміщень або діляниць роботи з тваринами не дозволяється.

9. Не дозволяється вживати їжу, пити воду та палити під час роботи на фермах, неблагополучних на заразні хвороби. Для забезпечення працівників питною водою за межами виробничих приміщень встановлюються бачки з перевареною водою.

11. Вимоги до проведення ветеринарно-санітарних заходів

1. При плануванні ветеринарно-санітарних заходів, спрямованих на запобігання розповсюдженню інфекційних захворювань, слід дотримуватися вимог чинного законодавства.

2. Організація і проведення робіт повинні передбачати:
застосування спеціальних ветеринарно-санітарних машин і обладнання;
безпечне зберігання та використання фізичних і хімічних засобів для
проведення дезінфекції, дезінвазії, дезінсекції та дератизації.

3. Перед проведенням вологої дезінфекції необхідно відключити приміщення від джерел електричної енергії та звільнити від корму і тварин.

4. Під час проведення дезінфекції та вакцинації з використанням аерозольних генераторів АГП, АГ-УД-2 або інших потрібно обов'язково забезпечити працівників ЗІЗ та первинними засобами пожежогасіння.

5. Установки для дезінфекції під час роботи необхідно розташовувати на відкритому повітрі з навітряного боку, забезпечуючи при цьому зручність і безпеку їх обслуговування.

6. Застосування фізичних методів дезінфекції (спалювання, обпалювання паяльними лампами, газовими пальниками тощо) необхідно здійснювати відповідно до НАПБ А.01.001-2014.

7. Під час проведення дезінфекції території та зовнішніх стін приміщень не можна допускати попадання струменя розчину на оголені проводи ліній електропередачі.

8. Заходити в приміщення під час дезінфекції аерозолями або протягом експозиції знешкодження дозволяється тільки в протигазі з відповідним фільтром.

9. По закінченні експозиції знешкодження необхідно відчинити всі вікна та двері, провітрити приміщення, підмести підлогу, а все сміття з комахами, що осипалися, знищити.

10. Пестициди на комплексах і фермах застосовуються відповідно до вимог чинного законодавства.

11. Миття, дезінфекція, газация транспортних засобів і тари повинні проводитись в ізольованих камерах, які герметично закриваються, мають пристрої для відведення відходів у відстійник і каналізацію без застосування ручної праці.

12. Камери для миття, дезінфекції та газации обладнують самостійною вентиляцією, яка забезпечує провітрювання камер протягом 5-10 хв., світловими табло „Не заходити” і „Камера провітрена”, зблокованими із вхідними дверима та вентиляцією.

13. Вакцинації тварин проводять ветеринарні спеціалісти, які мають вищу або середню спеціальну освіту, а також під їх керівництвом оператори з ветеринарної обробки тварин.

14. Під час проведення ветеринарно-санітарних заходів з тваринами необхідно використовувати станки для фіксації або розколи.

15. Розтин трупів необхідно проводити відповідно до вимог Правил охорони праці в лабораторіях ветеринарної медицини, затверджених наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 20 квітня 1999 року № 67, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11 жовтня 1999 року за № 695/3988 (далі – НПАОП 85.20-1.03-99).

12. Вимоги до доїння корів та первинної обробки молока

1. Під час доїння корів не дозволяється роздавання кормів.
2. При доїнні неспокійних корів необхідно фіксувати їм задні ноги.
3. При доїнні у доїльних залах для направлення тварин на доїння і назад слід виділяти одного погонича на один переддоїльний майданчик.
4. Необхідно вибирати найбільш короткі прямолінійні маршрути руху тварин у доїльних залах, не створюючи заторів і виключаючи втручання обслуговуючого персоналу для їх усунення.
5. Під час доїння корів у доїльних залах при прив'язному утриманні слід використовувати напіваавтоматичні та автоматичні прив'язі з пристроями для групового звільнення тварин.
6. Для запобігання надходженню в доїльний зал забрудненого повітря необхідно забезпечити ізоляцію доїльного залу від корівників розсувними воротами, шторами або повітряними завісами.
7. Під час підготування вимені до доїння не можна допускати виникнення у тварин неприємних відчуттів, обумовлених механічними і температурними подразниками (сильне натискування, занадто гаряча або холодна вода тощо).
8. Кількість корів у групі при використанні групових доїльних станків повинна бути кратною кількості доїльних місць в одному груповому станку.
9. При безприв'язному утриманні худоби необхідно вибраковувати буйних корів.

10. Над стійлами агресивних тварин необхідно вивішувати таблички з попереджувальним написом: „Обережно! Корова б'ється” або „Обережно! Б'є ногами”.

11. Нетелів за два місяці до отелення потрібно привчати до скотопрогонів, доїльного залу і шуму працюючих доїльних апаратів.

12. Не допускати застосування грубої сили і биття під час привчання корів до машинного доїння.

13. Підгін тварин на доїння необхідно здійснювати засобами, які виключають їх агресивну реакцію.

14. На тваринницькому комплексі, обладнаному доїльними установками типу „Ялинка”, „Тандем”, „Карусель” тощо, корів, яких щойно привезли з інших ферм або підприємств, не треба виділяти в самостійну групу. Їх потрібно розподілити у групи корів, які довгий час доїлися на цих установках.

15. В період привчання тварин до карусельної доїльної установки необхідно використовувати знижену швидкість обертання платформи.

16. При доїнні корів у стійлах ширина поздовжніх проходів для обслуговування тварин повинна бути не менше ніж 1,5 м.

17. Місця можливого контакту обслуговуючого персоналу з трубопроводами теплоносія повинні мати термоізоляцію, що не допускає підвищення температури контактної поверхні вище ніж 45° С.

18. Монтаж гнучких пневмоліній та вакуумпроводів повинен виключати скручування, переломи і тертя об рухомі частини обладнання у процесі експлуатації.

19. При появі вібрації, стороннього шуму, різкого коливання кількості обертів сепаратор необхідно зупинити і не пускати в роботу до усунення неполадок.

20. Доїльний зал, молочне та відділення для миття після закінчення робіт потрібно ретельно прибирати, мити та провітрювати.

Двічі на місяць їх слід дезінфікувати розчином гіпохлориду кальцію (натрію) з умістом 3 %-ного активного хлору. Стіни приміщень слід мити і дезінфікувати до висоти не менше ніж 1,8 м. Заштукатурені стіни приміщення слід дезінфікувати суспензією свіжогашеного вапна.

21. Приготування дезінфікуючих і миючих розчинів потрібно проводити в гумових рукавичках та захисних окулярах у спеціально відведеному для цієї мети приміщенні.

VIII. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС УТРИМАННЯ КОНЕЙ

1. Вимоги до догляду за кіньми

1. Під час виведення коня із денника або заведення до нього необхідно, щоб приміщення було освітлене, двері повністю відчинені, а двері суміжних денників зачинені. Працівникам стояти у цей час у дверях або біля них забороняється.

2. Забороняється вести жеребця за кобилою. Кобил і жеребців виводити із приміщення та заводити у приміщення слід з певним інтервалом у часі.

3. Забороняється зустрічна проводка коней у вузьких коридорах та дверях.

4. Під час заведення коня у денник вуздечку й повід знімають тільки після того, коли кінь буде повністю заведений у денник і повернутий головою до дверей. Після заведення коня денник слід закривати на запірний пристрій.

5. Під час проводки коня працівник повинен іти ліворуч, нарівні з плечем коня, тримаючи повід у правій руці поблизу голови коня, а в лівій руці – кінець повода. Забороняється намотувати повід на руку.

6. Під час проводки групи коней дистанція між кінями повинна бути не менше ніж 5 м.

7. Під час годування жеребця, норовистого коня або коня, що кусається, корми роздають з боку проходу (не заходячи у стійло або денник), дотримуючись безпечної дистанції.

8. Перед посадкою в сідло вершник повинен загнудати коня, перевірити правильність сідлання, міцність підпруг і путлиць. Посадка вершника на коня у стайні й виїзд із неї верхом, а також в'їзд вершника у стайню забороняються.

9. На конях, які сильно тягнуть або закидають голову назад, слід їздити з мартингалом.

10. Під час руху на будь-якому алорі вершник повинен тримати стійку посадки, не розпускати повіддя і не втрачати керування конем. Не допускаються до роботи під сідлом сліпі коні.

11. Їзда в сідлі допускається тільки у взутті з невисоким каблуком (підбором), який щільно прилягає до підошви. Взуття повинно вільно входити у стремено. Забороняється їздити в сідлі без взуття і засовувати ноги у путлиці.

12. Табун коней до водопою слід підганяти повільно, кроком, розбиваючи при цьому табун на невеликі групи.

13. Напування коней з відкритих водойм повинні проводити тільки ті працівники, які вміють плавати.

14. Пересувні напувалки на місці водопою повинні бути поставлені на гальма.

15. У місцях розміщення табунів потрібно мати спеціальні бази (загони), обладнані розколами.

16. Забороняється обслуговування табуна на неосідланих конях.

17. Сідло для табунника повинно мати дві підпруги і трок, а в умовах гірської місцевості, крім цього, – нагрудник та підхвістя.

18. Розбивання табунів та відокремлення окремих коней потрібно проводити в місцях, що не мають ям, вибоїн, ярів та інших перешкод, спокійно, без зайвого гоніння, рухаючись усередині табуна кроком.

19. Забороняється здійснювати розбивання табуна під час ожеледиці та дощу.

20. Під час обтяжки й заїздки табунного (неоповодженого) коня спочатку привчають до проходження через розкол, до ловлі арканом та ходіння за поводом.

Добре оповоджених і привчених до сідла коней об'їжджають у місцях, віддалених від будівель, які знаходяться на віддалі від будь-яких перешкод (ярів, вибоїн, парканів тощо) та проїжджих доріг.

21. Косяки, у яких є неспокійні, злобливі жеребці, потрібно доручати досвідченим працівникам (табунникам).

2. Вимоги до доїння кобил

1. Доїння кобил необхідно проводити тільки після того, як вони будуть зафіксовані методом обтяжки.

2. Під час приручення до доїння та під час доїння кобил забороняються окрики та дії, що можуть завдати болю.

3. Кобил вручну доять з лівого боку і починають доїння, коли тварина обпирається на ліву задню ногу і виключається можливість нанесення несподіваного удару цією ногою.

4. Під час ручного доїння у неспокійних і норувистих кобил для запобігання несподіваному удару фіксують передню ліву й задню праву ноги.

5. Під час машинного доїння кобил необхідно доїти у станках, які захищають працівників від травмування тваринами.

3. Вимоги до догляду за жеребцями-плідниками

1. Жеребців-плідників слід утримувати в окремих денниках.

2. Неспокійних жеребців слід утримувати в денниках, розміщених в одному кінці стайні, ближче до виходу. Чистити й виводити таких жеребців потрібно окремо, коли решта коней перебувають у денниках, а коридор стайні вільний.

3. З метою недопущення драгування жеребців працівникам забороняється виконувати роботи в стані алкогольного сп'яніння, забороняється виконувати роботу без застосування ЗІЗ, курити й використовувати ароматичні речовини на робочому місці.

4. Для кожного жеребця-плідника повинен бути передбачений комплект міцних лейц з карабінами і вуздечками, з міцними вудилами, поводами, недоуздром з підборідним кільцем.

5. Для виведення жеребців слід застосовувати вуздечки. Норовистих жеребців виводять у вуздечці на вивідних лейцях довжиною не менше ніж 2,5 м. Жеребців на лейцях повинні виводити не менше двох працівників.

6. Працівникам забороняється стояти на шляху переміщення жеребців.

7. Приміщення, проходи, денники або інші ділянки, де утримуються жеребці, повинні бути освітлені.

8. Під час узяття сперми не можна завдавати жеребцеві болю різкими рухами вагіни вбік, не можна знімати її зі статевого члена після еякуляції доти, поки він передніми ногами не стане на підлогу. Поводження з тваринами

повинно бути спокійним, упевненим, але не грубим. Не дозволяються різкі і сильні окрики, забороняється бити й дратувати жеребця.

4. Вимоги до осіменіння кобил, зберігання та транспортування сперми

1. Штучне осіменіння і ректальне дослідження на жеребність кобил необхідно проводити у станку, який захищає працівника від можливого удару. Станок повинен бути обладнаний пристроями для надійної фіксації кобил.

2. До природного парування дозволяються тільки оповоджені кобили. Під час парування на кобилі повинна бути надіта парувальна шлея.

3. Жеребців-пробників на пробу й жеребців-плідників на парування слід виводити вдвох на лейцях не коротше ніж 5 м.

4. Під час роботи з посудинами Дьюара необхідно дотримуватися вимог НПАОП 85.20-1.03-99 та таких вимог:

посудини забороняється встановлювати ближче 1 м від нагрівальних приладів;

забороняється падіння посудин;

горловини посудин повинні бути постійно закриті тільки кришкою, що входить до комплекту посудини;

забороняється видаляти збагачену киснем рідину з посудини шляхом випаровування;

забороняється заливати в посудини рідкий азот з домішками повітря і рідкого кисню.

5. Приміщення, де проводиться робота з рідким азотом, повинно бути обладнане припливно-витяжною вентиляцією.

6. Для витягування з посудини Дьюара замороженої сперми потрібно користуватися попередньо охолодженим металевим корнцангом або великим пінцетом, кінці якого мають бути щільно обтягнуті поліетиленовою або гумовою трубкою необхідного діаметра. Інструмент попередньо охолоджують у рідкому азоті.

7. Під час розморожування сперми у скляних ампулах потрібно працювати із застосуванням відповідних ЗІЗ.

8. Заливати рідкий азот у посудину Дьюара (якщо температура в ній не відповідає температурі навколишнього середовища) потрібно повільно. Якщо азот заливають через гнучкий шланг, тиск у транспортному резервуарі не повинен бути більше ніж 0,05 мПа (0,5 атм.). При цьому кінець гнучкого шланга повинен бути опущений до дна. Забороняється викидання кінця шланга з горловини посудини.

9. Заправку посудин рідким азотом забороняється проводити одному працівникові.

10. Під час перших післяродових відвідин кобили необхідно дотримуватися особливої обережності, такої, як під час обслуговування неспокійних коней.

11. Під час надання післяродової допомоги кобилу необхідно тримати за недоуздок.

5. Вимоги до догляду за тваринами, хворими на заразні хвороби

1. Догляд за кіньми, хворими на заразні хвороби, дозволяється тільки працівникам, призначеним наказом по підприємству.

2. Забороняється вхід стороннім особам на територію ізолятора, де утримуються хворі коні.

3. У випадку примусового забою коней розтин трупів тварин повинен проводитися ветеринарними спеціалістами у спеціальному одязі відповідно до НПАОП 85.20-1.03-99.

6. Вимоги до проведення ветеринарно-санітарних заходів, ветеринарної обробки й чищення коней

1. Перед проведенням вологої дезінфекції приміщення потрібно відключити від джерел електричної енергії і звільнити від кормів та коней.

2. Під час вибору дезінфектанту необхідно враховувати його дію на працівників і тварин.

3. Під час проведення дезінфекції необхідно обов'язково забезпечувати працівників відповідними ЗІЗ органів дихання.

4. Пестициди необхідно застосовувати з дотриманням вимог Державних санітарних правил „Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві“, затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря України від 3 серпня 1998 року № 1 (ДСП 8.8.1.2.001-98).

5. У передроскольну лійку заганяють не більше 5 коней, перебування в ній працівників забороняється.

6. Повалення коней необхідно здійснювати тільки на рівному, вільному від різних сторонніх предметів, просторому місці. У поваленні повинні брати участь не менше чотирьох працівників, які ознайомлені з прийомами повалення.

7. Чищення коней потрібно проводити на прив'язі, а норовистих - обов'язково на розв'язках. При чищенні конюх повинен стояти збоку від коня вправо до нього, слідкуючи за його поведінкою. Скребницю допускається використовувати лише для чищення щітки. Під час чищення забороняється застосування больових прийомів.

8. Обробку спокійних дорослих коней допускається проводити в недоузках.

Дорослих, оповоджених, привчених до тренінгу, але не зовсім смирних коней перед обробкою необхідно зафіксувати (накладанням закрутки на верхню губу або вухо, підняттям передньої ноги). Обробку неоповоджених або злобних коней потрібно проводити тільки в розколі або у станку.

7. Вимоги до підковування та таврування коней

1. Розчищення копит і підковування коней потрібно проводити у станку для підковування у просторому і світлому приміщенні.

У разі відсутності станка копита дорослих коней забороняється розчищати на розв'язках.

2. Під час роботи з конем (підковування, розчищення копит, повалення) з використанням мотузок забороняється застосування мертвих вузлів.

3. Таврування коня необхідно проводити у фіксаційному станку.

4. Під час таврування гарячим способом довжина держака тавра повинна бути не менше ніж 50 см. Руки працівника мають бути захищені відповідними ЗІЗ.

5. Під час таврування коней із використанням рідкого азоту працівник зобов'язаний користуватися відповідними ЗІЗ для обличчя.

9. Вимоги до перегону коней

1. Під час перегону коней необхідно дотримуватися вимог Правил дорожнього руху.

2. Для перегону коней через річки та інші водні перешкоди брід потрібно вибирати неглибокий, з рівним дном, без коренів, корчів та великого каміння.

3. Через залізничні колії тварин потрібно переганяти у спеціально визначених місцях. В умовах туману, дощу або в темну пору доби тварин необхідно переводити на поводах не більше двох коней на кожного працівника.

4. Гін неспокійних коней парувального віку дозволяється тільки під сідлом або за підводою, обладнаною пряслами.

ІХ. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС УТРИМАННЯ СВИНЕЙ

1. Вимоги до машин і обладнання для приготування кормів

1. Дробарки, вальцеві верстати, жорна та інші подрібнювачі встановлюють на фундаментах. В разі використання цих машин у складі комплекту обладнання комбикормового або кормоприготувального цеху їхнє місце та спосіб установки визначають проектом.

2. Дробарки, призначені для подрібнення зерна, повинні мати справні та чисті магнітні сепаратори.

Скребки для очищення сепараторів повинні бути виготовлені з деревини або пластмаси.

3. Подрібнювачі коренеклубнеплодів повинні бути обладнані каменеуловлювачами, які регулярно очищаються та забезпечують повну очистку корму від металевих і кам'янистих включень.

4. Не допускаються до роботи подрібнювачі з незбалансованим ротором, незакріпленими ножами і молотками.

5. Оглядові люки дробарок і подрібнювачів повинні відчинятися і зачинятися без застосування інструменту, захисні кожухи – із застосуванням інструменту.

6. Дробарки та подрібнювачі, що входять до складу потокової лінії кормоцеху, повинні мати систему регулювання подавання корму.

7. Дробарки повинні бути обладнані вибухорозрядним пристроєм, з'єднаним з трубопроводом, виведеним за межі приміщення.

8. Гранулятори та екструдери повинні мати пристрої для полегшення пресування й заміни решіт і матриць.

9. Запарники-змішувачі та варильні котли необхідно обладнати огороженнями та справними манометрами і запобіжними клапанами. Перевірка роботи манометрів, справності запобіжних клапанів повинна здійснюватися у порядку та у терміни, встановлені інструкцією з експлуатації обладнання.

10. Горловини запарників і варильних котлів повинні щільно зачинятися кришками та мати пристрої для безпечного їх відкривання.

11. Запарники-змішувачі, варильні котли мають бути обладнані пристроями, що забезпечують очистку внутрішніх поверхонь без спуску в них працівників.

Бункери-накопичувачі мають бути оснащені вертикальними гасителями лінійної швидкості розвантажуваних компонентів кормів.

Бункери (ємкості) для зберігання зерна і концентрованих кормів мають бути закритого типу та підключені до аспіраційної системи.

12. Горловини ємностей для зерна і концентрованих кормів розміром більшим ніж 300 мм повинні мати захисні огороження.

13. Кришки бункерів-накопичувачів мають бути обладнані упорами для їх фіксації у відкритому положенні.

14. Ємності для накопичування рідких кормів мають бути обладнаними рівнемірами або приладами сигналізації, що попереджають про їх наповнення.

2. Вимоги до обладнання для утримання свиней

1. Конструкція станків для утримання свиней повинна забезпечувати мінімальний контакт працівників із тваринами під час виконання виробничих процесів.

2. Огороження станків, яке примикає до службового проходу, має бути решітчастим, що дозволяє вести спостереження і проводити огляд тварин без заходження у станок.

3. Канал гноєвидалення повинен бути перекритий решітками.

4. Конструкція годівниць повинна дозволяти роздавання кормів з боку кормового проїзду. В індивідуальних станках для маток і кнурів

рекомендується використовувати поворотні годівниці, які повинні мати отвори з заглушками для стоку промивальної рідини.

5. При застосуванні локального обігріву та опромінення порсят установками інфрачервоного і ультрафіолетового опромінювання влаштування їх повинне відповідати вимогам НПАОП 40.1-1.01-97.

Установки інфрачервоного та ультрафіолетового опромінювання повинні мати монтажні кронштейни, захисні кожухи, тепло- і світлоізолюючі екрани. Комплект установки повинен дозволяти здійснювати дистанційне відключення (автоматичне або ручне).

6. Вузли і деталі напувалок, що підлягають щоденному догляду (очищення, промивання), повинні легко розбиратися і збиратися без застосування інструменту.

7. Кріплення напувалок повинне виключати зміну їхнього положення тваринами.

8. Водопійні корита (на вигульних майданчиках, у літніх таборах) мають бути виготовлені з водонепроникного матеріалу з гладкою поверхнею, стійкого до дезінфекційних засобів.

9. Інвентар для ручних робіт з чищення годівниць, напувалок, прибирання гною повинен мати гладко постругані держакі довжиною, достатньою для виконання робіт без заходу у станок.

10. Ємності для перенесення кормів і води під час роздачі кормів і напування тварин вручну повинні мати щільно прилягаючі кришки.

11. Вантажно-розвантажувальні естакади, трапи повинні мати настил і огороження, розраховані на максимальне навантаження, рівне потроєній вазі тварин. Для працівників мають бути передбачені огорожені проходи.

3. Вимоги до догляду за свинями

1. Під час догляду за свинями працівники, знаходячись поблизу тварин, мають бути уважні і уникати безпосереднього контакту з ними.

2. За групою свиней певного віку та статі мають бути закріплені постійні працівники, які ознайомлені із правилами безпеки праці під час обслуговування тварин та індивідуальними особливостями свиней.

3. При виконанні виробничих операцій з догляду за свинями слід дотримуватися режиму, встановленого технологічними картами, поводитися з тваринами спокійно та впевнено, не викликаючи відповідних агресивних дій з їхнього боку.

4. Із зовнішнього боку станків, де перебувають агресивні тварини, повинні бути вивішені попереджувальні написи: „Обережно! Злий норв“, „Обережно! Кусається“.

5. При догляді за кнурами й підсисними матками слід бути особливо обережними, як при роботі з агресивними тваринами і при вході у станок застосовувати ЗІЗ.

6. Працівники повинні бути забезпечені засобами захисту від можливого нападу тварин (електропоганялками, переносними щитами, захисними циліндрами). Захисні циліндри повинні бути виготовлені з тонкого металевого листа, фанери або міцного картону і бути підібрані до зросту працівника, щоб не заважали при ходьбі і надійно захищали нижню частину тіла.

7. Під час проведення масових зооветеринарних заходів або сортування свиней фіксують групами в загонах-розколах.

Індивідуально свиней можна фіксувати на розв'язках в станку, а поросят - на столі-станку або в руках. При відсутності станків тварин можна фіксувати накладанням мотузяної петлі на кінцівки або за верхню щелепу з використанням закрутки.

8. При утриманні свиней в приміщеннях без вікон необхідно влаштування чергового освітлення з автоматичним або ручним увімкненням.

9. Спосіб утримання підсисних маток і конструктивні особливості станків повинні дозволяти проводити опороси і вирощувати підсисних поросят без постійної присутності працівників у приміщенні.

Під час опоросу і роботи із підсисними свиноматками слід бути особливо обережними.

10. На вигульних майданчиках та в літніх таборах годівниці необхідно розміщувати вздовж огорожі, виключаючи заїзд транспорту і вхід працівників у зону перебування тварин.

11. Табори необхідно розміщувати поблизу природних водойм або обладнати спеціальні душові установки і водойми для купання свиней.

12. Місця випасу мають бути попередньо обстежені, очищені від сторонніх предметів, ями - засипані або огорожені.

Переносними перегородками пасовища розбивають на загони і використовують їх по черзі.

13. Для свиней необхідно обладнати бази із навісами та обладнати приміщення для зберігання кормів і інвентарю, а також літні кормокухні. Обгороджують і обладнують індивідуальні станки для кнурів, поросних (другої половини поросності) і підсисних свиноматок.

14. Кнурів-плідників, некастрованих кнурців на відгодівлі не дозволяється пасти в одному стаді із свинками.

15. Пасти свиней краще вранці та ввечері, а в хмарну погоду можна пасти і вдень. Напувати тварин слід чистою свіжою водою з корит або бочок-самонапувалок. Якщо немає водойм із проточною водою, слід викопати колодязь. Завозити воду на пасовище на декілька днів не рекомендується, бо вона псується і викликає шлункові захворювання.

При застосуванні автонапувалок і водопійних корит не допускається їх переповнення або підтікання.

4. Вимоги до обігріву тварин

1. Безпека виробничих процесів під час обігріву молодняку свиней джерелами інфрачервоного випромінювання повинна забезпечуватись дотриманням зооветеринарних вимог та експлуатаційною документацією на обладнання.

2. Монтаж інфрачервоних опромінювачів повинен проводитись згідно з вимогами НПАОП 40.1-1.01-97.

3. Усі опромінювачі з інфрачервоними джерелами повинні експлуатуватись із захисною сіткою з висотою підвіски на відстані по вертикалі і горизонталі від вікна випромінювання до поверхні легкозаймистих матеріалів (соломи, дерева, пластмаси тощо) не менше ніж 1 м.

4. Технічне обслуговування, ремонт, очищення опромінювачів і випромінювальних установок та зміну висоти підвісу опромінювачів потрібно проводити тільки після їх повного відключення від електромережі і охолодження.

5. На кожному об'єкті, обладнаному випромінювальними установками стаціонарного і пересувного типів, повинна бути експлуатаційна документація, інструкції з безпеки праці, з надання першої допомоги при враженні електричним струмом, а також захисні окуляри із світлофільтрами або щитки.

6. Не дозволяється використовувати опромінювальні установки з відкритими струмопровідними частинами.

7. Штепсельні розетки для включення опромінювальної установки у мережу повинні мати третій заземлювальний контакт. При відсутності таких розеток необхідно застосовувати апарати захисного відключення. В запилених і вологих приміщеннях (вологість понад 90 %, запиленість 800 мг/м^3) потрібно влаштовувати герметичні штепсельні розетки зі спеціальним гніздом для приєднання до захисного нульового проводу та ручками з діелектричного матеріалу.

8. Для захисту від надмірного ультрафіолетового випромінювання застосовують захисні екрани: хімічні (хімічні речовини, креми, що поглинають випромінювання) і фізичні (перешкоди, що випромінюють, поглинають або розсіюють промені). Очі слід захищати окулярами із захисним склом. Повний захист від ультрафіолетового випромінювання усіх хвиль забезпечує флінтглас (скло, що вміщує окис свинцю) товщиною 2 мм.

При тривалій роботі ультрафіолетових ламп (під час роботи або одразу ж після опромінення) приміщення потрібно ретельно провітрити для запобігання накопичуванню озону та окису азоту.

9. Підлога з електрообігрівом у тваринницьких приміщеннях повинна виконуватись згідно з проектною документацією та відповідати вимогам НПАОП 40.1-1.01-97.

10. При електричному обігріві підлоги як нагрівальний елемент слід застосовувати провід лише рекомендованих марок і відповідного перерізу.

11. При прокладанні нагрівальних елементів має бути забезпечена гідроізоляція місць прокладки та ізоляція нагрівальних елементів.

12. В приміщеннях з електрообігрівом підлоги потрібно встановити прилад для аварійного відключення від електричної мережі.

13. Терморегулятори підлоги із електрообігрівом повинні працювати у автоматичному режимі.

14. Підлоги з електрообігрівом мають бути постійно в справному й чистому стані.

5. Вимоги до догляду за кнурами

1. Кнурів-плідників слід утримувати в спеціальному свинарнику-кнурнику або в окремих, спеціально обладнаних станках загального свинарника. Перегородки між станками мають бути суцільними до висоти 0,9 м, а вище – до висоти 1,4 м – з металевих труб.

2. При обслуговуванні кнурів-плідників не можна допускати різких окриків і биття тварин.

3. У станках для утримання кнурів годівниці та напувалки необхідно влаштувати так, щоб свинар-оператор міг роздавати корм і наливати воду з боку проходу, не заходячи у станок.

Чистити станки і клітки слід у відсутності тварин.

4. Групове утримання кнурів-плідників на промислових свинарських комплексах сприяє формуванню в тварин більш спокійного характеру, дає можливість організувати групові прогулянки на вигульному дворі.

5. На прогулянку кнурів слід випускати регулярно такими ж групами, якими вони утримуються в станку.

Спільне випасання й прогулянки кнурів необхідно проводити в нежарку погоду та невеликими групами.

6. Випускати кнурів на прогулянку групами при індивідуальному утриманні забороняється.

7. Переганяти кнурів-виробників й кнурів-пробників повинні не менше двох працівників.

8. Неспокійних, злобних і кнурів, що б'ються, пасти й вигулювати необхідно кожного окремо.

Прогулянку таких кнурів слід проводити за допомогою установки для активного моціону, що виключає перебування працівників серед тварин.

9. На час випасання і прогулянок кнурів працівники мають бути забезпечені переносними щитами розміром не менше ніж 0,5 м x 0,5 м, відрами з водою або водонапірними шлангами для обливання розлючених кнурів.

10. Ікла кнурів, які досягли парувального віку (надалі – у міру відростання), необхідно вкорочувати або затупляти при обов'язковому фіксуванні тварини у фіксаційному станку, розколі.

11. Влітку особливу увагу слід приділяти догляду за ратицями (своєчасне розчищення, підрізання, змащування вазеліном і т. п.).

6. Вимоги до штучного осіменіння тварин

1. Штучне осіменіння свиней слід проводити згідно з Інструкцією зі штучного осіменіння свиней, затвердженою наказом Міністерства аграрної політики України від 13 грудня 2002 року № 395, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07 лютого 2003 року за № 104/7425.

2. Всі приміщення пункту штучного осіменіння, обладнання і територію біля пункту необхідно утримувати в належному санітарному стані. У приміщенні не має бути мух. Не дозволяється вхід до пункту стороннім особам.

3. У приміщеннях для парування свиней або взяття сім'я у кнурів для працівників має бути обладнана захисна зона із суцільною огорожею висотою не нижче ніж 1,4 м (острівки безпеки).

4. Осіменіння свиноматок здійснюють у спеціальних індивідуальних клітках. При цьому не має бути сторонніх осіб, шуму, окриків чи побоїв тварин.

5. Переганяти кнурів на пункт штучного осіменіння необхідно скотопрогонами. Присутність сторонніх осіб при цьому не допускається.

6. Сперму в кнурів беруть у спеціальному приміщенні (манежі) із станком (або чучелом).

7. Різкі окрики й побої кнурів, особливо у манежі, відчуття болю, що виникає при неправильній підготовці штучної вагіни, часто призводять до появи у плідників захисних рефлексів відносно свинаря або техніка штучного осіменіння.

8. Поводження з тваринами має бути спокійним, упевненим, але не грубим. При взятті сперми необхідно одягати халати іншого кольору, ніж ті, в яких проводили ветеринарно-санітарні обробки.

Не можна проводити ветеринарні обробки в манежі й у станку для відбирання сперми.

9. Технікам штучного осіменіння й працівникам, що постійно доглядають плідників, не дозволяється бути присутніми при болісних для кнура профілактичних і лікувальних процедурах, а також при розчищенні ратиць та вкороченні іклів.

10. На робочому місці не дозволяється курити й використовувати пахучі речовини. Плідників дратує також запах алкоголю.

11. У манежі для взяття сперми мають бути широкі двері для проходу плідників, підлога з м'якого асфальту, внутрішня поверхня стін на висоту 1,2-1,4 м від підлоги облицьована глазурованою плиткою (а вище допускається пофарбування олійною фарбою світлих тонів), водопровідний кран з раковиною, острівок безпеки для працівників (у разі нападу кнура), освітлення.

12. Щоденно, після закінчення роботи, необхідно прибирати всі приміщення, мити станки і підлогу.

7. Вимоги до проведення ветеринарно-санітарних заходів

1. Вакцинації тварин проводять ветеринарні спеціалісти, які мають вищу або середню спеціальну освіту, а також під їх керівництвом - оператори з ветеринарної обробки тварин.

2. Під час проведення ветеринарно-санітарних заходів не допускається присутність сторонніх осіб.

3. Працівники, які мають незначні рани, садна або захворювання шкіри, допускаються до роботи з дозволу медичного працівника, за умови використання ними захисних засобів.

4. Препарати для лікувальних, профілактичних, діагностичних і санітарних заходів слід застосовувати тільки при наявності етикеток та супровідних документів, що посвідчують їх найменування, якість, вагу і термін використання.

5. Дезінфекційні засоби, отрутохімікати, луги і кислоти необхідно зберігати в закритих складських приміщеннях у міцній справній тарі з маркуванням, із зазначенням найменування, заводу-виготовлювача, дати виготовлення, терміну зберігання, номера партії, маси тощо.

6. Отруйні і сильнодіючі препарати слід зберігати в сейфах або металевих шафах під замком у спеціально виділених приміщеннях, вікна яких обладнують металевими решітками, а двері обшивають жерстю. Ця група лікарських речовин підлягає предметно-кількісному обліку в спеціальних журналах.

7. Приміщення, в яких проводиться обстеження і лікування тварин, мають бути обладнані станками для фіксації тварин, забезпечені спеціальними шафами для зберігання апаратури, приладів та інструменту.

8. Відбір тварин з метою проведення ветеринарно-санітарних заходів необхідно здійснювати за допомогою спеціальних пристроїв, розколів тощо.

9. Для заспокоєння, знерухомлення тварин з метою забезпечення безпеки працівників необхідно застосовувати (залежно від показань) нейроплегічні, аналгезивні, міорелаксивні препарати відповідно до вказівок щодо їх застосування.

10. При плануванні ветеринарно-санітарних заходів, спрямованих на запобігання розповсюдженню інфекційних захворювань, слід дотримуватися вимог чинного законодавства.

11. Дезінфекцію необхідно проводити профілактичну і вимушену (поточну й заключну) при виникненні інфекційного захворювання.

12. При виборі дезінфектанту потрібно враховувати:

властивість і стійкість збудника інфекції;

об'єкт дезінфекції (приміщення, вигули, спеціальний одяг тощо);

можливість перевезення дезінфекційного засобу;

його дію на людей і тварин;

температуру, концентрацію і норми витрати дезрозчину;

швидкість і напрямок вітру (при дезінфекції за межами приміщень);

експозицію й спосіб подавання розчину до об'єкта дезінфекції.

13. Перед проведенням вологої дезінфекції необхідно відключити приміщення від джерел електричної енергії та звільнити від кормів і тварин.

14. Під час проведення дезінфекції і вакцинації з використанням аерозольних генераторів АГП, АГ-УД-2 або інших потрібно обов'язково забезпечити працівників ЗІЗ та первинними засобами пожежогашіння.

15. Установки для дезінфекції під час роботи на відкритому повітрі необхідно розташовувати з навітряного боку, забезпечуючи при цьому зручність і безпеку їх обслуговування.

16. Застосування фізичних методів дезінфекції (спалювання, обпалювання паяльними лампами, газовими пальниками тощо) необхідно здійснювати відповідно до НАПБ А.01.001-2014.

17. Під час проведення дезінфекції території і зовнішніх стін приміщень не можна допускати попадання струменя розчину на оголені електричні проводи.

18. Заходити в приміщення під час дезінфекції аерозолями або протягом експозиції знешкодження дозволяється тільки в протигазі з відповідним фільтром.

19. Після закінчення експозиції знешкодження необхідно відчинити усі вікна та двері, провітрити приміщення, підмести підлогу, а все сміття з комахами, що осипалися, знищити.

20. Пестициди на комплексах і фермах застосовують відповідно до вимог чинного законодавства.

21. Миття, дезінфекція, газація транспортних засобів і тари повинні проводитись в ізольованих камерах, які герметично закриваються, мають пристрої для відведення відходів у відстійник і каналізацію без застосування ручної праці.

22. Камери для миття, дезінфекції та газациї обладнуються самостійною вентиляцією, яка забезпечує провітрювання камер протягом 5 – 10 хв., світловими табло „Не заходить” і „Камера провітрена”, заблокованими із вхідними дверима та вентиляцією.

8. Вимоги до догляду за тваринами, хворими на заразні хвороби

1. Догляд за тваринами, хворими на заразні хвороби, доручається працівникам, які призначені роботодавцем.

2. До роботи з догляду за тваринами, хворими особливо заразними хворобами, допускаються працівники, яким зроблені профілактичні щеплення, які проінструктовані про застережні заходи та правила поводження із зараженим матеріалом, а також про особливості догляду за хворими тваринами.

Працівники віком до 18 років, а також вагітні жінки та жінки, які годують груддю, до цієї роботи не допускаються.

3. При виявленні захворювання свиней заразними хворобами (туберкульоз, бруцельоз, ящур, сказ, сибірка) роботодавець повинен повідомити про це районну (обласну) ветеринарну службу і вжити заходів щодо ізоляції тварин. У випадку виникнення зооантропонозних захворювань необхідно також повідомити медичну службу району (області).

4. Вхід на територію ізолятора, де утримуються хворі тварини, стороннім особам не дозволяється.

Біля входу в кожне приміщення ізолятора, а також усередині приміщень між секціями встановлюються дезбар'єри у вигляді ящиків з тирсою, просоченою дезінфекційним розчином. Верх дезбар'єра повинен рівнятися з підлогою або мати плавний перехід до неї.

5. Встановлення дезбар'єрів, регулярна заміна в них підстилки, а також контроль за дезінфекцією взуття під час кожного входу в приміщення і виходу з нього покладаються на керівників тваринницьких бригад, а регулярна заміна дезінфекційного розчину - на ветеринарних працівників ферм.

6. Персонал, який доглядає хворих на заразні хвороби свиней, крім спеціального одягу і спеціального взуття повинен забезпечуватися санітарним одягом та взуттям.

7. Одягати будь-який одяг поверх санітарного не дозволяється. Санітарний одяг і взуття видаються тільки на період роботи. Після закінчення роботи одяг знімають, знезаражують і зберігають у спеціальних шафах. Носити санітарний одяг і взуття за межами виробничих приміщень або ділянок роботи з тваринами не дозволяється.

8. Спеціальний одяг і спеціальне взуття підлягають обов'язковій дезінфекції відповідно до вимог чинного законодавства.

9. Не дозволяється вживати їжу, пити воду та курити під час роботи на фермах, неблагополучних на заразні хвороби. Для забезпечення працівників питною водою за межами виробничих приміщень встановлюються бачки з перевареною водою.

10. Розтин трупів необхідно проводити відповідно до вимог НПАОП 85.20-1.03-99.

X. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС УТРИМАННЯ ПТИЦІ

1. Вимоги до машин й обладнання для приготування концентрованих і комбінованих кормів

1. Резервуари, бункери, ємності для сипучих і рідких компонентів кормів мають бути обладнані рівнемірами або іншими пристроями, що контролюють рівень заповнення ємності, а також пристроями для їх обслуговування, коли можливий безпосередній доступ і безпечний візуальний контроль.

2. Конструкція резервуарів, бункерів, ємностей та інших подібних виробів має забезпечувати їх миття і очищення без спускання в них персоналу.

3. Розвантажувальні частини конвеєрів повинні обладнуватися пристроями, що запобігають пилоутворенню і розкиданню технологічного матеріалу (спускні рукава, фартухи тощо).

4. Бункери-накопичувачі з верхнім завантаженням сипких кормів повинні бути оснащені вертикальними сповільнювачами швидкості потоку до значень не більше ніж 1 м/с.

Зазначені бункери, розміщені всередині робочих приміщень, мають бути підключені до аспіраційної системи і мати закриті виконання.

5. Затвори бункерів повинні мати електричні або пневматичні механізми для регулювання їх положення. За необхідності регулювання положення затворів уручну зусилля не повинно перевищувати 150 Н.

6. Конструкція ємностей, бункерів для накопичення, зберігання і видачі кормів повинна виключати утворення склепінь або передбачати пристрої, які руйнують склепіння без застосування ручної праці; не допускати злежування кормів або передбачати пристрої для його попередження (ворушилки), захист внутрішніх стінок від налипання кормів. У разі неминучості налипання повинні бути передбачені засоби для очищення.

7. Відкриті горловини ємностей для зерна і концентрованих кормів розміром більше ніж 300 мм повинні мати захисні огороження.

8. Прес-екструдери повинні мати примусову витяжну вентиляцію.

9. Живильники, конвеєри і норії, що транспортують забруднені продукти, мають бути забезпечені пристроями для збирання та видалення бруду і некондиційного продукту з-під нижніх гілок конвеєрів без застосування ручної праці (піддони, контейнери, очищувачі тощо).

10. Конструкція приймальних горловин живильних механізмів, що завантажуються вручну, повинна не допускати потрапляння рук оператора до робочих органів.

11. Дробарки та подрібнювачі мають бути оснащені світловим індикатором, що сигналізує про роботу електродвигуна приводу ротора (барабана) у трьох режимах: „з недовантаженням”, „у номінальному режимі”, „з перевантаженням”. Водночас, кожному режимові повинен відповідати свій колір світлового сигналу індикатора.

12. Подрібнювачі та робарки повинні мати пристрої аварійного відключення, що унеможливають травмування працівників при порушенні режиму роботи або виникненні несправностей, а також пристрої, що запобігають уключенню електродвигуна приводу ротора під час зміни решіт або при відкритій кришці дробарки.

13. Технологічні лінії та машини для приготування концентрованих і комбінованих кормів повинні обладнуватися пристроями (магнітними сепараторами тощо) для очищення технологічного матеріалу від металевих та інших сторонніх уключень.

Скребки для очищення магнітних сепараторів мають бути виготовлені з дерева або пластмаси.

14. Дробарки мають бути обладнані вибухорозрядним пристроєм, з'єднаним із трубопроводом, виведеним за межі приміщення.

15. Подача технологічних матеріалів до ріжучих, подрібнювальних, дозувальних та інших робочих органів має бути механізована та автоматизована без додаткового ручного регулювання (розрівнювання, пресування, додаткового завантаження тощо).

16. Пристрої подавання із захоплювальними, затискними, пресувальними або підйомними елементами мають бути огорожені з усіх боків, за винятком місць проходження технологічного матеріалу. Місця проходження технологічного матеріалу, суміжні з робочою зоною операторів, мають бути забезпечені додатковими засобами захисту, що виключають виробничу небезпеку.

17. Робочі органи (бітери, живильники, решета тощо), що в процесі роботи можуть забиватися технологічним матеріалом або сторонніми предметами, мають бути обладнані засобами запобігання, реверсування, автоматичного вимикання, сигналізації і самоочищення. Конструкція засобів повинна виключати можливість їх мимовільного вмикання і вимикання.

18. Подрібнювачі коренеклубнеплодів необхідно обладнувати пристроями, що забезпечують очищення технологічного матеріалу від сторонніх предметів, які повинні регулярно очищатися.

19. Оглядові люки дробарок і подрібнювачів повинні відчинятися і зачинятися без застосування інструменту, захисні кожухи - із застосуванням інструменту.

20. Машини для приготування вологих кормів повинні виключати дію на обслуговуючий персонал хімікатів, пари, окропу тощо.

21. Виконавчі механізми, робочі органи, окремі машини технологічних ліній і комплексів з дистанційним управлінням, віддалені від операторів чи розміщені в іншому приміщенні, а також такі, що обслуговуються більш ніж одним оператором, мають бути обладнані системами автоматичної передпускової або післяпускової сигналізації.

2. Вимоги до обладнання для вирощування та тримання птиці

1. Дверцята кліток повинні надійно фіксуватися і не мати погнутостей, надламів і обривів дроту чи інших конструктивних елементів.

2. Елементи сітчастих та решітчастих підлог мають бути змонтовані і закріплені з розрахунку переміщення по них працівників, вільного доступу в послідні канали під час санації пташника та ремонту обладнання.

3. Секції годівниць мають бути виготовлені з корозійностійкого матеріалу або мати корозійностійке покриття, рівну, гладку поверхню без задирок і шорсткостей.

4. Механізми роздавання кормів в годівниці повинні мати пристрої для очищення годівниць від залишків кормів.

5. Натяжні пристрої канатно-дискових та ланцюгових кормороздавачів повинні забезпечувати їх легке і вільне регулювання.

6. Кожухи канатно-дискових та шнекових кормороздавачів мають бути всередині покриті шумопоглинальним матеріалом.

7. Привідні станції, поворотні ролики і поворотні барабани кормороздавачів повинні мати огороження, що виключають контакт працівників із механізмами.

8. Навісні бункерні кормороздавачі повинні пересуватися уздовж кліткових батарей плавно, без заклинювань, ривків і зупинок. На початку та в кінці кліткових батарей мають бути встановлені кінцеві вимикачі та стопорні механізми. Мінімальна відстань між кормороздавачами суміжних кліткових батарей чи кормороздавачем і поздовжньою стіною пташника повинна бути не менше ніж 600 мм.

9. Тяговий трос привода навісного бункерного кормороздавача повинен мати механізм натягу, бути міцним, покритим антикорозійним матеріалом, що не має пошкоджень, рухатись по спрямовувальних та натяжних роликах без просковзувань та заклинювань.

10. Гаки, призначені для підвішування обладнання у пташниках з триманням птиці на підлозі, мають бути міцно закріплені на стелі чи інших конструкціях будівлі, трос має бути міцним і не мати обривів окремих жил.

11. Конструкція противаг обладнання повинна унеможливлювати їх падіння, зміщення і мимовільну зміну встановленої баластної маси.

12. Висота розташування завантажувальних горловин чи бункерів кормороздавачів над рівнем підлоги повинна забезпечувати вільне стикування

завантажувача (завантажувального конвеєра) з роздавачем. Зазор за висотою не може перевищувати 100 мм.

13. Кормороздавальні лінії, що вмикаються із загального пульта керування і розташовані у віддаленій точці поля зору працівника, а також такі, що обслуговуються двома і більше працівниками, мають бути обладнані автоматичною передпусковою сигналізацією.

14. Конструкція напувалок для птиці повинна передбачати можливість зливання залишку води під час їх миття та очищення. Жолобкові та трубчасті напувалки відкритого або напіввідкритого типу повинні мати зливний отвір та пристрій для механічного очищення від бруду і залишків корму. Стики напувалок мають бути герметичними.

15. Подача води в напувалки повинна здійснюватися з проміжного вирівнювального бака. Бак повинен мати пристрій, що запобігає переливу води через його край.

16. Транспортери для збору яєць у протилежних кінцях мають бути обладнані аварійними вимикачами для зупинки. Транспортери, відкриті за всією довжиною, мають бути додатково обладнані пристроями вимикання для зупинки у будь-якому місці з боку проходу для обслуговування.

17. Для запобігання бічних зміщень стрічки на транспортерах для збору яєць завдовжки понад 15 м повинно бути передбачене встановлення спрямовувальних і центрувальних пристроїв.

18. Тара (контейнери, ящики тощо) має бути справною, без гострих країв, виступних цвяхів, задирок, поламаних дощок, інших елементів конструкції.

19. Ручні візки повинні бути обладнані ручними поліспадами із зусиллям на приводі не більше 150 Н.

20. Підвіски, шляхи і візки підвісної дороги мають бути надійно закріплені, мати пристрій, що запобігає падінню.

21. Спеціальні автомобілі, призначені для перевезення яєць і птиці, мають бути обладнані відкидним бортомтрапом та підйомним механізмом. Кузов автомобіля має бути чистим, продезінфікованим.

3. Вимоги до обладнання для видалення, обробки і зберігання посліду

1. Тяговий трос повинен мати антикорозійне покриття, бути правильно натягнутий і не мати обривів окремих жил.

2. Для очищення скребків транспортерів, поворотних зірочок, барабанів тощо від налиплого посліду повинні передбачатися спеціальні пристрої, які забезпечують безпеку виконання цих робіт.

3. Похилі транспортери повинні мати захисні пристрої, що запобігають можливості зворотного ходу.

4. Для натягу транспортера видалення посліду мають бути передбачені відповідний інструмент і пристрої. При натягуванні транспортера за допомогою пружини має бути передбачений пристрій, що виключає різке зменшення натягу транспортера при руйнуванні пружини.

5. Настили для посліду в кліткових батареях з скребковим видаленням посліду повинні виготовлятися з некрихкого міцного матеріалу і бути вирівняні за всією площею. Застосування настилів з тріщинами не допускається.

6. Накопичувач посліду має бути покритий всередині та ззовні антикорозійним матеріалом і обладнаний решіткою, що перешкоджає потраплянню у нього довговолокнистих часток і сторонніх предметів.

7. Обладнання для сушіння посліду має бути оснащено пристроєм для автоматичного запалювання пального і контролю за розмірами полум'я в камері горіння, пристроєм регулювання подачі палива і повітря в камеру залежно від заданих температурних параметрів роботи.

8. У цехах сушіння посліду необхідно передбачати пристрої для очищення і дезодорації повітря, що відводиться від сушильного обладнання.

9. Пускові кнопки агрегатів, що входять в обладнання для сушіння посліду і працюють від індивідуальних приводів, мають бути виведені на єдиний пульт управління.

10. У сушильних камерах і ємностях для нагромадження сухого посліду повинен бути передбачений пристрій, що забезпечує очищення внутрішніх поверхонь без спуску в них працівників.

4. Вимоги до обладнання для інкубації яєць

1. Конструкція і встановлення інкубаторів мають відповідати вимогам експлуатаційної документації на обладнання й інструкції з монтажу.

2. Термометри, психрометри, вимикачі повинні мати міцне кріплення й огороження від пошкоджень.

5. Вимоги до обладнання для проведення ветеринарно-санітарних заходів

1. Дезінфекційні установки мають бути обладнані манометрами і запобіжними клапанами, що не допускають розривів трубопроводів і шлангів.

2. Шланги для подачі дезінфекційних розчинів мають бути прогумовані і з'єднані з розбірними вентилями за допомогою різьбових гайок.

3. У з'єднаннях трубопроводів, кранів і шлангів дезінфекційних установок не має бути підтікання дезінфекційних розчинів.

4. Мобільні дезінфекційні установки мають бути обладнані опорними стійками.

6. Вимоги до догляду за птицею

1. При триманні птиці в 3-5-ярусних кліткових батареях для обслуговування птиці на верхніх ярусах працівники повинні використовувати пересувні візки з гальмовим пристроєм, стійкі підставки, підібрані за зростом працівника. Не допускається ставати або спиратися на конструкції кліткової батареї, кормороздавального пристрою.

При триманні птиці в кліткових батареях з кількістю ярусів понад 5 для обслуговування птиці повинні застосовуватися стаціонарні майданчики другого рівня (поверху) обслуговування.

2. Під час роботи механізмів працівник повинен перебувати біля щита керування. У проходах між клітковими батареями й у торцях кліткових батарей не має бути сторонніх осіб.

3. Працювати з птицею у клітках необхідно при зупинених кормороздавачах, механізмах збирання яєць. Мити, дезінфікувати кліткові батареї слід при знеструмленій електричній мережі.

4. Прибирання кліток повинно виконуватися спеціальним інвентарем (шкребками, щітками) із застосуванням ЗІЗ (захисних окулярів, респіраторів, рукавиць).

5. Один раз на тиждень необхідно протирати стіни, повітропроводи і інші предмети, на яких осідає пил.

6. При триманні птиці на решітчастій підлозі знімні щити не повинні мати зазорів між рейками понад 30 мм.

7. Елементи решітчастої, сітчастої підлоги та сідала не повинні мати задирок, гострих країв, цвяхів, гвинтів, що виступають, тощо.

8. Для зниження вологості підстилки приміщення слід добре вентилювати і не перевищувати норми щільності посадки птиці.

9. Для запобігання виділенню великої кількості аміаку з підстилки слід застосовувати препарати, що сприяють зв'язуванню аміаку. Через кожні 5-7 днів підстилку обробляють розчином бісульфіту натрію (100-120 г на 1 м.кв. підлоги) або ж застосовують суперфосфат у порошку.

10. З метою профілактики та лікування хвороб птиці, охорони людей від інфекційних та інвазійних захворювань, спільних для людей і птиці (пташиний грип тощо), суб'єкти господарювання повинні забезпечувати проведення комплексу спеціальних заходів, до яких належать дезінфекція, дегельмінтизація, дезінвазія, дезінсекція і дератизація.

11. При виявленні інфекційних захворювань у птиці суб'єкт господарювання повинен повідомити про це районну (обласну) ветеринарну службу і вжити відповідних карантинних заходів.

12. В'їзд та вхід на територію ферми, де тримається хвора птиця, дозволяється тільки спеціально закріпленим працівникам та транспортним засобам.

7. Вимоги до застосування засобів інфрачервоного та ультрафіолетового випромінювання

1. Установки з джерелами інфрачервоного випромінювання необхідно експлуатувати із захисною сіткою. Висота підвіски по вертикалі від вікна випромінювання до поверхні підстилки та горючих предметів має бути не менше ніж 0,8 м, по горизонталі – не менше ніж 0,25 м.

2. Установки ультрафіолетового опромінення мають бути відділені від горючих матеріалів не менше ніж на 1 м і не повинні зазнавати механічних впливів.

3. При застосуванні установок інфрачервоного випромінювання як засобів локального обігріву регулювання температури в зоні перебування птиці повинно здійснюватися автоматично.

4. На кожному об'єкті, обладнаному випромінювальними установками стаціонарного і пересувного типів, мають бути експлуатаційна документація, інструкції з охорони праці, з надання першої допомоги при враженні електричним струмом, а також захисні окуляри із світлофільтрами або щитки.

5. Щоб уникнути ураження очей, не можна дивитися на включене джерело інфрачервоного випромінювання з близької відстані, тому що скло окулярів пропускає інфрачервоні промені.

6. Для підйому установок ультрафіолетового та інфрачервоного випромінювання необхідно використовувати лебідкові пристрої.

7. Технічне обслуговування, ремонт і очищення випромінювальних установок та зміну висоти підвісу потрібно проводити тільки після повного їх відключення від електромережі й охолодження.

8. Не дозволяється використовувати випромінювальні установки з відкритими струмоведучими частинами.

9. При тривалій роботі ультрафіолетових ламп (під час роботи або одразу ж після опромінення) приміщення потрібно ретельно провітрити для запобігання накопиченню озону та окису азоту.

8. Вимоги до годівлі та напування птиці

1. Забороняється доторкатися до робочих органів уключених кормороздавачів, тягових тросів, натяжних та поворотних роликів (зірочок) тощо.

2. При використанні канатно-дискових кормороздавачів має бути забезпечене надійне кріплення труб до стійок кліткових батарей, стелі або колон пташника.

3. Під час роботи приводний дозувальний механізм кормороздавача має бути закритий кришкою. Огляд, перевірку натягу троса, зачеплення дисків з приводним колесом, регулювання слід проводити відповідно до експлуатаційної документації.

4. Вузли й елементи кормороздавальної лінії, під час роботи яких можливе виділення пилу, мають бути обладнані місцевою вентиляцією.

5. Пускові пристрої стаціонарних кормороздавальних механізмів мають бути забезпечені чіткими написами, символами, малюнками, що інформують про розміщення загального вимикача, напрямок руху, порядок запуску й зупинки.

6. Перед уключенням у роботу механізмів кліткової батареї необхідно подати звуковий сигнал.

7. При роботі кормороздавачів в автоматичному режимі працівники повинні враховувати, що механізми включаються у встановлений час згідно з програмою, тому обслуговувати їх можна тільки після відключення електричних пускових пристроїв і головного рубильника.

8. Забиті кормами отвори кормороздавального обладнання слід очищати тільки призначеними для цієї мети дерев'яними чистиками.

9. При використанні скляних балонів як напувалок у разі їх пошкодження не допускається збирати осколки незахищеними руками.

9. Вимоги до тримання водоплавної птиці з використанням відкритих водоймищ

1. Забороняється тримання сільськогосподарської водоплавної птиці на водоймищах, на яких водиться дика водоплавна птиця, а також випускати її на водоймища в періоди міграцій синантропної птиці.

2. Водоймища мають бути відповідним чином обладнані. Спуск до водоймищ має бути широким, положистим, очищеним від чагарників і каменів, дно водоймища проміряно, межі акваторії огорожені металевою сіткою.

3. Для обслуговування птиці на водоймищах працівники мають бути забезпечені стійкими плавзасобами й індивідуальними рятувальними засобами (круги, пояси, жилети) за кількістю працівників, яких передбачається перевозити.

4. Під час вилову птиці працівники мають бути особливо обережні, остерігатися ударів кігтями, дзьобами, захищати руки, обличчя, очі. Вилов птиці слід здійснювати в рукавицях, окулярах закритого типу або герметичних захисних окулярах. Курей необхідно брати за крила або лапи, водоплавну птицю й індиків - лише за крила.

5. Для захисту органів дихання від потрапляння пуху та пилу під час вилову птиці необхідно застосовувати протипилові респіратори. При використанні засобів захисту органів дихання слід урахувати час захисної дії фільтрувальних пристроїв та забезпечувати їх своєчасну заміну.

6. Для витиснення птиці з кліток необхідно використовувати щити, виготовлені з легкого матеріалу. Дверцята клітки мають бути закріплені у відкритому положенні.

7. При вилові птиці, яку тримають на підлозі, слід користуватися щільною шторою, закріпленою на скобах, убудованих у стіну.

Не допускається кріплення штори до елементів технологічного обладнання, вікон тощо.

8. Під час вилову птиці, яку тримають на підлозі, приміщення повинно освітлюватися лампами синього або червоного світла.

10. Вимоги до догляду за страусами

1. Страусів тримають у приміщеннях, розділених на секції (бокси) та обладнаних загонами (вольєрами) з міцними огороженнями заввишки не менше ніж 1,5 м.

2. До обслуговування страусів допускається персонал, ознайомлений з особливостями їх поведінки, навчений правилам охорони праці під час роботи з ними. Забороняється в'їзд транспорту в секції та вольєри із страусами, входити в секції і вольєри стороннім особам без супроводу осіб, що безпосередньо обслуговують птицю.

3. Перед тим, як переганяти страусів з однієї секції (боксу) в іншу чи випускати з приміщення у вольєри, двері приміщення і секцій потрібно повністю відкрити і зафіксувати, забезпечуючи вільний прохід птиці.

4. Виводити птахів із секцій у вольєри потрібно почергово, починаючи з найближчих до виходу секцій.

5. Не дозволяється приводити з собою в заони чи приміщення, у яких тримаються страуси, собак або інших тварин, подавати гучні звуки, робити різкі та агресивні рухи, завдавати птахам болю, стояти на шляху їх переміщення. Особливої обережності при обслуговуванні страусів необхідно дотримуватися в репродуктивний період.

6. Під час проведення робіт з дорослими страусами (переведення в інше місце, завантаження в транспортні засоби, проведення лікувально-профілактичних заходів тощо) для заспокоєння птаха застосовують спеціальний гак довжиною не менше ніж 2 м, за допомогою якого його голову притискують до землі, а потім на неї надівають світлонепроникний каптур.

11. Вимоги до збирання яєць, транспортування яєць і птиці

1. Перед уключенням транспортерів для збирання яєць необхідно перевірити технічний стан натяжної і приводної станцій, положення стрічки, кріплення натяжного ролика, кронштейнів яйценакопичувального столу і, при потребі, здійснити їх регулювання або ремонт.

2. Ремонт і регулювання натягу стрічки транспортера для збирання яєць слід робити тільки при вимкненому електродвигуні приводної станції.

3. Приводні станції транспортерів для транспортування яєць мають бути захищені огороженням.

4. Не допускається регулювати робочі органи, поправляти штампувальний пристрій, викочувати руками застряглі яйця під час роботи яйцесортувальної машини.

5. При переміщенні тари з птицею або яйцями машинами і механізмами з вилковим телескопічним захоплювачем вантаж повинен розміщуватися на вантажозахоплювальних пристроях рівномірно, без перекосів.

6. Під час переміщення вантажу за допомогою стропів останні повинні мати рівномірний натяг.

7. Під час використання підвісної дороги її завантаження повинно відповідати вантажопідйомності, водночас візок підвісної дороги має бути встановлений на мінімальній висоті від підлоги.

8. Під час перевезення вантажу ручними візками маса вантажу не повинна перевищувати вантажопідйомності візка.

9. Ящики з птицею і яйцями слід піднімати і переносити тільки удвох. Для навантаження в транспортні засоби мають бути передбачені трапи або площадки з поручнями.

12. Вимоги до інкубації яєць

1. Під час просвічування яєць на столі-овоскопі необхідно встановлювати затемнювальні штори.

2. Під час роботи на овоскопі, опромінення яєць і курчат ультрафіолетовими променями працівники повинні користуватися захисними окулярами.

3. На підлозі біля щита управління інкубаторами мають бути діелектричні килимки.

4. Інкубаційні лотки повинні вільно входити в інкубаційні візки чи поворотні механізми.

5. Під час експлуатації інкубаторів необхідно стежити за справністю і надійністю кріплення дверних навісів, передніх і задніх упорних планок, систематично перевіряти затягування болтів барабанів на валу. При огляді інкубатора слід використовувати стійку підставку.

6. Вибірка молодняку з вивідних інкубаторів повинна виконуватися в захисних окулярах і респіраторі, що оберігають від пуху, пилу тваринного походження тощо.

7. Інкубатори і вивідні шафи перед миттям і дезінфекцією мають бути відключені від електромережі. Для освітлення внутрішнього простору інкубатора необхідно користуватися переносними лампами напругою 12 В.

13. Вимоги до забою птиці

1. Забій птиці слід здійснювати в санітарно-забійних пунктах (для господарчих потреб) або спеціальних забійних цехах.

2. У забійних цехах мають бути механізовані процеси забою, транспортування, теплової обробки, видалення оперення, патрання, охолодження, маркування тушок, пакування та укладення у тару, збирання мокрого пір'я, його сушіння та вивантаження із сушильних барабанів, переробки нехарчових відходів.

3. Забійний конвеєр має бути добре освітлений, обладнаний вентиляцією, небезпечні місця огорожені.

4. Не дозволяється перебування сторонніх осіб у зоні дії конвеєра. Перед пуском конвеєра необхідно подати звуковий сигнал.

5. При ручному патранні тушок поверхня столу має бути рівною, без задирок і гострих кутів, а ножі – з виступом на рукоятці для попередження зісковзування рук.

6. У забійному цеху ділянки сортування та пакування тушок мають бути ізольовані від ділянок забою і обробки птиці, сушіння пера.

XI. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ У БДЖІЛЬНИЦТВІ

1. Роботи з обслуговування бджолиних сімей необхідно виконувати із застосуванням відповідних ЗІЗ і димаря. Димар повинен перебувати у справному стані та бути заправленим.

2. Вулики необхідно встановлювати без перекосів, які можуть спричинити їхнє падіння.

3. Під час проколювання отворів у рамках необхідно використовувати спеціальні упори, щоб унеможливити травмування працівника свердлом або шилом.

4. Під час електронавощування рамок необхідно застосовувати спеціальні прилади.

5. Під час роботи з бджолами у зимівнику необхідно використовувати ліхтарі та світильники з червоними світлофільтрами.

6. Під час огляду та оброблення бджолиних сімей бджоляру не дозволяється робити раптових рухів, використовувати парфюмерно-косметичні засоби і речовини із сильним запахом.

7. Трапи і підмостки, які використовують під час вантажних робіт у бджолярстві, повинні бути сухими і неслизькими.

8. Перевозити людей у кузові транспортного засобу одночасно із бджолами не допускається.

9. Відчиняти борти транспортних засобів із розміщеними у них вуликами повинні два працівники.

10. Переносити вулики в заглиблений зимівник і виставляти їх із зимівника необхідно по спеціальному трапу або за допомогою бокових ручок по сходовому маршу. Кут нахилу трапа і маршу не повинен перевищувати 30°.

11. При зберіганні бджолиних сімей без стелажів їх необхідно розміщувати у зимівнику на твердій підлозі або спеціальному настилі.

Висота штабелювання вуликів повинна бути не більше ніж 2 м, ширина проходу – не менше ніж 0,8 м. У рядах вулики потрібно установлювати впритул один до одного.

12. Нагрівальні прилади з розміщеними на них пароутворювачами або вмістищами для нагрівання ножів для розпечатування стільників необхідно встановлювати на теплоізоляційній підставці на відстані не менше ніж 1 м від легкозаймистих предметів.

13. Електричні ножі для розпечатування стільників повинні мати теплоізоляційні підставки, а під час перерви в роботі їх потрібно від'єднувати від електричної мережі.

14. Не дозволяється торкатися ротора медогонки до його остаточного зупинення.

15. Переробляння воскової сировини та інші роботи з використанням відкритого вогню необхідно проводити у спеціально відведеному місці.

16. Під час збирання бджолиної отрути отрутоприймальні пристрої необхідно виймати з вулика не раніше ніж через 15 - 20 хв. після їх вимкнення і заспокоєння бджіл.

17. Зіскоблювати отруту з отрутоприймальних пластин необхідно за допомогою леза, укріпленого у спеціальному тримачі. Роботу необхідно проводити у витяжній шафі з використанням відповідних ЗІЗ.

18. Збирання маточного молочка, прополісу з полотнянок і сушіння квіткового пилку необхідно здійснювати в окремому приміщенні, обладнаному припливно-витяжною вентиляцією.

ХІІ. ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПРИ ГУЖОВИХ ПЕРЕЇЗДАХ ТА ПЕРЕВЕЗЕННЯХ

1. Запрягати коней дозволяється лише у справний гужовий транспорт. Гужовий транспорт, який використовується в гірській місцевості, має бути забезпечений додатковим гальмовим пристроєм.

2. Керувати гужовим транспортом, перевозити людей та вантажі, переводити коней через дороги та інші перешкоди дозволяється працівникам, які досягли 18 років.

3. Робочих коней та інвентар потрібно закріплювати за конкретними працівниками, які ознайомлені з поведінкою тварин, знають їхні потреби. На кожного коня необхідно виділити правильно підігнаний комплект зброї.

4. Гужовий транспорт має бути обладнаний сидіннями, розміщеними таким чином, щоб кінь не міг дістати їздового задньою ногою.

5. Не дозволяється:

використовувати гужовий транспорт з відсутніми на ньому гальмівними пристроями, без ліхтарів у темну пору доби та за умов недостатньої видимості;

залишати на смузї відведення дороги тварин без нагляду;

вести тварин дорогами з поліпшеним покриттям, якщо поруч є інші дороги.

6. Під час завантажування і розвантажування гужового транспорту коней необхідно прив'язувати.

7. Коні, зайняті на транспортних роботах, мають бути підковані.
8. Спускаючись зі схилу, не можна сідати в гужовий транспорт, підтримувати або підпирати його руками, намотувати віжки на руку, тулуб.
9. Під час використання гужового транспорту в темний час доби або за умов недостатньої видимості вози (сани) мають бути облаштовані світловідбивачами відповідно до вимог Правил дорожнього руху.
10. Не дозволяється залишати тварин, запряжених у сільськогосподарське знаряддя, неприв'язаними без їзових, навіть у разі нетривалої зупинки.

ХІІІ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ЗАСОБАМИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

1. Роботодавець зобов'язаний забезпечити працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими ЗІЗ відповідно до Положення про порядок забезпечення працівників спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими засобами індивідуального захисту, затвердженого наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду від 24 березня 2008 року № 53, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 травня 2008 року за № 446/15137.
2. ЗІЗ повинні відповідати вимогам Технічного регламенту засобів індивідуального захисту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2008 року № 761.
3. Працівники повинні бути забезпечені спеціальним одягом, спеціальним взуттям та іншими ЗІЗ відповідно до Типових норм безплатної видачі спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального

захисту працівникам сільського та водного господарства, затверджених наказом Комітету по нагляду за охороною праці України від 10 червня 1998 року № 117, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 14 липня 1998 року за № 449/2889.

**Заступник директора Департаменту
заробітної плати та умов праці –
начальник відділу**

С. Рябоконт